

Joi, 13 decembrie 2012

P7_TA(2012)0503

Raportul anual 2011 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință**Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2012 referitoare la Raportul anual 2011 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință (2012/2145(INI))**

(2015/C 434/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO), Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și alte tratate și instrumente internaționale esențiale din domeniul drepturilor omului,
- având în vedere Raportul anual 2011 al UE privind drepturile omului și democrația în lume, adoptat de Consiliul Afaceri Externe la 25 iunie 2012
- având în vedere rezoluția sa din 18 aprilie 2012 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință, inclusiv implicațiile pentru politica strategică a UE în domeniul drepturilor omului ⁽¹⁾,
- având în vedere Cadrul strategic și Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația (11855/2012), adoptat de Consiliul Afaceri Externe la 25 iunie 2012,
- având în vedere Acțiunea comună 2012/440/PESC a Consiliului din 25 iulie 2012 de numire a Reprezentantului special al Uniunii Europene pentru drepturile omului,
- având în vedere Comunicarea comună din 12 decembrie 2011 a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Vicepreședinte al Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Drepturile omului și democrația în centrul acțiunilor externe ale Uniunii Europene – către o abordare mai eficientă” (COM(2011)0886),
- având în vedere Orientările Uniunii Europene privind drepturile omului,
- având în vedere poziția sa din 8 iulie 2010 ⁽²⁾ referitoare la Serviciul European de Acțiune Externă,
- având în vedere Rezoluția nr. 65/276 a Adunării Generale a ONU din 3 mai 2011 referitoare la participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Declarația Mileniului a ONU din 8 septembrie 2000 (A/Res/55/2) și rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2011 referitoare la sprijinul acordat CPI de către UE: confruntarea cu provocările și învingerea dificultăților ⁽³⁾, precum și Rezoluția sa din 19 mai 2010 referitoare la prima Conferință de revizuire a Statutului de la Roma al CPI de la Kampala, Uganda, 31 mai – 11 iunie 2011 ⁽⁴⁾, precum și angajamentele asumate de UE cu această ocazie ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0126.

⁽²⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 454.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0507.

⁽⁴⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 78.

⁽⁵⁾ <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>

Joi, 13 decembrie 2012

- având în vedere Decizia 2011/168/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind Curtea Penală Internațională și planul de acțiune revizuit conceput în urma Deciziei Consiliului privind Curtea Penală Internațională ⁽¹⁾ din 12 iulie 2011,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2011 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei către Consiliul European, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2011, intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200),
- având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei din 25 mai 2011, intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” (COM(2011) 0303),
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 20 iunie 2011 privind politica europeană de vecinătate, adoptate în cadrul celei de a 3 101-a reuniuni,
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Externe privind Fondul european pentru democrație, adoptate la 1 decembrie 2011, în cadrul celei de a 3 130-a reuniuni și Declarația privind crearea unui Fond european pentru democrație convenită în cadrul Coreper la 15 decembrie 2011,
- având în vedere Recomandarea sa din 29 martie 2012 adresată Consiliului privind posibilele modalități de creare a unui Fond european pentru democrație (FED) ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 octombrie 2011 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „O nouă strategie UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor”,
- având în vedere recomandarea sa din 2 februarie 2012 adresată Consiliului privind o politică consecventă față de regimurile cărora UE le aplică măsuri restrictive în privința intereselor personale și comerciale ale liderilor lor pe teritoriul UE ⁽⁵⁾,
- având în vedere Raportul din 16 mai 2011 al Raportorului special al ONU (A/HRC/17/27) privind promovarea și protecția dreptului la libertatea de opinie și de exprimare, care subliniază aplicabilitatea normelor și standardelor internaționale privind dreptul la libertatea de opinie și de exprimare în cazul internetului, ca mijloc de comunicare,
- având în vedere comunicarea din 12 decembrie 2011 a comisarului pentru Agenda digitală privind Strategia „No Disconnect”,
- având în vedere raportul Raportorului special al ONU din 28 iulie 2011 (A/66/203), cu privire la situația apărătorilor drepturilor omului,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 21 decembrie 2010 (A/RES/65/206): Moratoriu privind utilizarea pedepsei cu moartea,
- având în vedere Convenția împotriva Torturii și a altor Tratamente sau Pedepse Crude, Inumane sau Degradante,

⁽¹⁾ JO L 76, 22.3.2011, p. 56

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0576.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0113.

⁽⁴⁾ JO C 291 E, 4.10.2011 p. 171.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0018.

Joi, 13 decembrie 2012

- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2012 referitoare la presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul interimar al Raportorului special al ONU din 5 august 2011 (A/66/268), privind tortura și alte tratamente crude, inumane sau degradante, precum și izolarea, inclusiv clinici de psihiatrie,
- având în vedere Rezoluțiile nr. 1325, 1820, 1888, 1889 și 1960 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea,
- având în vedere Raportul privind indicatorii UE pentru abordarea cuprinzătoare a implementării de către UE a Rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU nr. 1325 și 1820 privind femeile, pacea și securitatea, raport adoptat de către Consiliul UE la 13 mai 2011,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011 privind politica comună de securitate și apărare,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2011 adresată Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor și intitulată „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării” (COM(2011)0637),
- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și protocolul opțional la aceasta,
- având în vedere adoptarea de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 7 aprilie 2011 a Convenției privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,
- având în vedere rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului, cea mai recentă datând din 4 aprilie 2012,
- având în vedere Rezoluția din 17 iunie 2011 a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, referitoare la drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen,
- având în vedere aderarea Uniunii Europene, la 22 ianuarie 2011, la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD), aceasta fiind prima convenție ONU privind drepturile omului ratificată de către Uniunea Europeană în calitate de „organizație de integrare regională”,
- având în vedere proiectul de principii și orientări ONU privind eliminarea eficientă a discriminării fondate pe criterii de ocupație și ascendență publicat de Consiliul pentru Drepturile Omului (A/HRC/11/CRP.3),
- având în vedere observațiile și recomandările privind discriminarea de castă formulate de Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, tratatele ONU și procedurile speciale ale ONU, subliniind, în special, Raportul din 24 mai 2011 elaborat de raportorul special privind formele contemporane de rasism, discriminare rasială, xenofobie și intoleranță asociată acestora (A/HRC/17/40),
- având în vedere Concluziile Consiliului din 21 februarie 2011 privind intoleranța, discriminarea și violența pe motive de religie sau credință și având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 66/167 privind combaterea intoleranței, a stereotipurilor negative, a stigmatizării, a discriminării, a incitării la violență și a violenței împotriva persoanelor pe motive de religie sau credință,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare, precum și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0377/2012),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0309.

Joi, 13 decembrie 2012

- A. întrucât tratatele angajează Uniunea să-și bazeze acțiunile externe pe principiile democrației, statului de drept, universalității și indivizibilității drepturilor omului și libertăților fundamentale, pe respectul pentru demnitatea umană, pe principiile egalității și solidarității, pe respectarea principiilor prevăzute de Carta Organizației Națiunilor Unite și pe dreptul internațional;
- B. întrucât justiția, statul de drept, responsabilitatea pentru toate crimele, inclusiv crimele cele mai grave care privesc comunitatea internațională, procesele echitabile și independența sistemului judiciar sunt elemente indispensabile pentru protecția drepturilor omului și pilonii păcii durabile;
- C. întrucât democrația și statul de drept constituie cele mai bune modalități de a proteja drepturile omului și libertățile fundamentale, nediscriminarea în toate formele sale și toleranța față de persoanele fizice și comunități, precum și de a asigura egalitatea tuturor persoanelor;
- D. întrucât concluziile trase în urma Primăverii arabe trebuie să continue să ofere UE o motivație de a-și revizui, îmbunătăți și de a asigura coerența politicilor privind, printre altele, apărătorii drepturilor omului, dreptul umanitar internațional, dialogurile pe tema drepturilor omului cu țările terțe și societatea civilă și, inclusiv ONG-urile și mișcările de masă, și cu rețelele de socializare;
- E. întrucât UE are responsabilitatea de a ajuta țările cu care încheie acorduri internaționale, inclusiv comerciale, în vederea punerii în aplicare a tuturor acestor principii fundamentale, și de a se asigura în special în ceea ce privește stricta respectare a clauzelor democratice și a drepturilor omului prevăzute de aceste acorduri;
- F. întrucât accesul la internet este un factor-cheie care permite accesul la informații, libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea de întrunire, precum și dezvoltarea economică, socială, politică și culturală; întrucât drepturile omului trebuie protejate și promovate de către UE, atât offline, cât și online;
- G. întrucât încălcările libertății de gândire, de conștiință, de religie și de credință, comise deopotrivă de guverne și de actori nestatali, sunt în creștere în numeroase țări de pe glob, conducând la discriminare și intoleranță împotriva anumitor persoane și comunități religioase, printre care reprezentanți ai minorităților religioase;
- H. întrucât rolul femeilor și participarea lor pleneră la viața politică, economică și socială sunt esențiale, mai ales în procesele de consolidare a păcii de după războaie, în negocierile pentru o tranziție democratică, precum și în rezolvarea conflictelor și în procesele de reconciliere și stabilizare;
- I. întrucât Raportul anual privind drepturile omului și democrația în lume și politica UE în această privință nu ar trebui să fie doar o reflecție și o analiză a realizărilor și eșecurilor trecute, ci ar trebui și să constituie un document care să inspire Strategia și Planul de acțiune ale UE pentru drepturile omului și democrație; întrucât ar fi de dorit ca toate rapoartele anuale să contribuie în mod concret și constant la îmbunătățirea politicii UE privind drepturile omului în lume;

Raportul anual al UE pe 2011

1. salută adoptarea Raportului anual al UE pe 2011 privind drepturile omului și democrația în lume; salută faptul că Vicepreședintele Comisiei/Înalt Reprezentant (VP/ÎR) a fost în măsură să prezinte Raportul anual în ședința pleneră din iunie a Parlamentului, revenind astfel la practica obișnuită;
2. ia act de măsurile pozitive adoptate în ultimii ani pentru a elabora raportul anual, dar subliniază că acesta poate fi în continuare îmbunătățit;
3. consideră că Raportul anual privind drepturile omului și democrația ar trebui să reprezinte un instrument important de comunicare a activității desfășurate de UE în acest sens și ar trebui să contribuie la sporirea vizibilității acțiunilor UE; invită ÎR/VP ca, la elaborarea viitoarelor rapoarte anuale, să se consulte în mod activ și sistematic cu Parlamentul și să comunice modul în care rezoluțiile Parlamentului au fost luate în considerare;

Joi, 13 decembrie 2012

Considerații generale

4. salută adoptarea Cadrului strategii al UE în domeniul drepturilor omului, la 25 iunie 2012; solicită insistent instituțiilor UE să conlucreze în vederea implementării adecvate și la timp a acestuia, pentru a îndeplini angajamentul UE, prevăzut în tratat, de a-și conduce politicile externe pe baza drepturilor omului, a valorilor democratice și a statului de drept, într-o manieră principială și sigură, evitând standardele duble;
5. solicită insistent Consiliului, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și Parlamentului să păstreze și să onoreze rolul UE de apărător de frunte al drepturilor omului, printr-o cooperare strânsă în implementarea unei strategii coerente, ambițioase și eficiente a UE în domeniul drepturilor omului în lume, bazată pe acest cadru strategic și făcând uz de ajutor noastre de dezvoltare și de oportunitățile oferite de FED;
6. recomandă Consiliului și SEAE să facă evaluări la jumătatea termenului a noului pachet pentru drepturile omului, în special ale Planului de acțiune; insistă ca Parlamentul să fie consultat în cât mai multe probleme și informat în mod periodic, și ca societatea civilă să fie integrată în acest proces;
7. salută mandatul Reprezentantului Special al UE (RSUE) pentru drepturile omului și preconizarea creării unui Grup de lucru pentru drepturile omului în cadrul Consiliului, cu sediul la Bruxelles (COHOM); speră că acesta va funcționa în strânsă colaborare cu Parlamentul, în primul caz, și în conformitate cu dispozițiile articolului 36 din TUE;
8. se așteaptă ca COHOM să consolideze cooperarea cu Grupul de lucru al Consiliului pentru drepturile fundamentale (FREMP), pentru a asigura o coerență între politica internă și cea externă a UE în domeniul drepturilor omului subliniază importanța unor politici coerente, consecvente și exemplare ale Uniunii Europene, în conformitate cu valorile și principiile fundamentale, pentru a maximiza credibilitatea Uniunii Europene la nivel global și eficiența politicilor UE în materie de drepturile omului și pentru a demonstra un respect real față de universalitatea drepturilor omului;
9. salută impactul pozitiv asupra coerenței politicilor interne și externe ale UE ale exercitării de către UE a personalității sale juridice create de Tratatul de la Lisabona pentru a ratifica Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap (UNCRPD) în decembrie 2010; solicită adoptarea unei abordări similare față de alte tratate și convenții internaționale privind drepturile omului; solicită Consiliului și Comisiei să adopte o abordare proactivă în acest domeniu, pentru a aborda efectele negative ale semnării și ratificării în mai multe etape în rândul statelor membre ale UE a altor tratate și convenții externe importante;
10. solicită insistent VP/ÎR, SEAE, Consiliului și Comisiei, din rațiuni de eficiență, să asigure coerența și consistența între diferitele instrumente financiare externe și activități existente sau planificate ale UE de comparare, monitorizare și evaluare și metodologiile legate de situația drepturilor omului și a democrației în țările terțe, prin: includerea unor secțiuni referitoare la drepturile omului și democrație în rapoartele privind evoluția țărilor în contextul extinderii și al politicii de vecinătate; evaluarea principiului „mai mult pentru mai mult” referitor la drepturile omului și democrație, stabilit în Politica europeană de vecinătate; includerea planificată a drepturilor omului în cadrul evaluărilor de impact efectuate pentru propunerile legislative și nelegislative și pentru acordurile regionale sau bilaterale, fie ele comerciale, de parteneriat și de asociere sau de cooperare; includerea planului Comisiei de a introduce evaluări ale situației drepturilor omului în desfășurarea modalităților de ajutor ale UE (în special în privința sprijinului bugetar); consolidarea punerii în aplicare a mecanismului de monitorizare pentru a supraveghea respectarea convențiilor privind drepturile omului în țările SPG+; sistematizarea utilizării ulterioare a rapoartelor misiunilor UE de observare a alegerilor; și o concentrare a Consiliului UE, în documentele concludive ale misiunilor PCSA, asupra elaborării de analize comparative și a luării sistematice și permanente în considerare a aspectelor legate de drepturile omului, gen și copiii afectați de conflicte armate;
11. salută adoptarea de strategii naționale privind drepturile omului pentru fiecare țară, pentru o implementare cât mai adecvată și mai eficientă a politicilor; recunoaște rolul esențial al delegațiilor locale ale UE în elaborarea și urmărirea strategiilor de țară adaptate pentru circumstanțele specifice, dar subliniază responsabilitatea de coordonare a SEAE în asigurarea aplicării coerente a priorităților UE în domeniul drepturilor omului prevăzute în Cadrul strategic și în Orientările

Joi, 13 decembrie 2012

UE privind drepturile omului; subliniază importanța finalizării rețelei de puncte centrale pentru drepturile omului și democrație în delegațiile UE și în misiunile și operațiunile PSAC; îndeamnă VP/ÎR, SEAE și statele membre să adopte ca practică optimă metoda de acțiune la nivel local în chestiunile legate de drepturile omului, prin intermediul grupurilor de lucru pentru drepturile omului formate între delegațiile UE și ambasadatele statelor membre ale UE; îndeamnă, de asemenea, să se mențină contacte regulate cu reprezentanții societății civile, apărătorii drepturilor omului și membrii parlamentelor naționale; sprijină obiectivul SEAE de a oferi instruire în domeniul drepturilor omului și democrației întregului personal al SEAE, Comisiei, delegațiilor UE și misiunilor PSAC, precum și personalului agențiilor Uniunii Europene care întrețin legături cu țările terțe și în special FRONTEX; solicită acordarea unei atenții deosebite necesității de a-i proteja pe apărătorii drepturilor omului; consideră că strategiile naționale privind drepturile omului ar trebui să fie integrate în politicile PESC, PSAC, comerciale și de dezvoltare ale UE, atât în programe geografice, cât și tematice, pentru a asigura o eficiență, eficacitate și coerență sporite;

Acțiunile UE în cadrul Organizației Națiunilor Unite

12. salută eforturile UE de a sprijini și revitaliza activitatea legată de drepturile omului în cadrul sistemului ONU, inclusiv încheierea revizuirii Consiliului ONU pentru Drepturile Omului în 2011; subliniază importanța susținerii continue a independenței Oficiului Înaltului Comisar pentru Drepturile omului, precum și rolul raportorilor tematici și de țară ai ONU pentru drepturile omului și speră că aceștia vor coopera îndeaproape cu Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului, recent desemnat; subliniază importanța aderării Uniunii Europene, la 22 ianuarie 2011, la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap (CRPD), aceasta fiind prima convenție ONU privind drepturile omului ratificată de către Uniunea Europeană ca entitate juridică;

13. subliniază importanța și sprijinul său ferm pentru participarea activă a UE la activitatea Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, prin cosponsorizarea rezoluțiilor, publicarea de declarații și participarea la dialoguri și dezbateri interactive;

14. salută poziția de lider asumată de statele membre ale UE în susținerea credibilității sistemului ONU pentru drepturile omului, prin extinderea comună a unei invitații permanente la toate procedurile speciale ale ONU privind drepturile omului, prin inițierea unei Sesiuni speciale privind Libia a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (HRC), în cadrul căreia a fost făcută recomandarea istorică a suspendării Libiei din HRC, și prin preluarea conducerii acțiunilor care au dus la înființarea Comisiei independente de anchetă pentru situația drepturilor omului în Siria;

15. recunoaște potențialul de influență și de realizare creativă a unor coaliții, exemplificat de acțiunea UE care a deschis drumul spre adoptarea rezoluției fundamentale a HRC privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen, care a fost susținută de către state din toate regiunile, precum și realizarea unui consens la Geneva și New York în ceea ce privește necesitatea de a combate intoleranța religioasă și de a proteja libertatea de religie și convingeri, evitând totodată potențialele efecte negative asupra drepturilor fundamentale ale omului, cum ar fi libertatea de exprimare;

16. își reafirmă dezacordul față de practica grupurilor regionale care aranjează alegerile în Consiliul pentru drepturile omului;

17. recomandă urmarea recomandărilor Evaluării periodice universale (EPU), incluzându-le în mod sistematic în strategiile UE de țară pentru drepturile omului, precum și în dialogurile și consultările privind drepturile omului;

18. reamintește necesitatea de a dispune de fonduri suficiente pentru a păstra deschise birourile regionale ale Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului;

19. reamintește adoptarea de către Adunarea Generală a ONU a Rezoluției 65/276 privind participarea UE la activitățile ONU, considerând-o drept un punct de plecare modest al unui demers mai amplu de consolidare a rolului Uniunii în activitățile ONU legate de drepturile omului;

Joi, 13 decembrie 2012

Politica UE în privința justiției penale internaționale, combaterea impunității și Curtea Penală Internațională (CPI)

20. regretă că, în unele democrațiile recente și tranziționale, justiția selectivă se manifestă adesea sub masca statului de drept și a războiului împotriva corupției; regretă că justiția selectivă a devenit ceva mai mult decât un mijloc de răzbunare politică și de reglare de conturi cu opoziții politici, prin intimidarea și marginalizarea opoziției, a personalului mass-media și a apărătorilor drepturilor omului, în special în preajma alegerilor; este în continuare preocupat în legătură cu acuzațiile de criminalitate și acuzațiile motivate politic împotriva membrilor opoziției în Ucraina, și îndeamnă autoritățile ucrainene să pună capăt hărțuirii în curs de desfășurare a opoziției, care este un obstacol serios în eforturile țării de a garanta statul de drept și valorile democratice;

21. regretă că, în pofida numeroaselor apeluri ale organismelor internaționale către autoritățile ruse, nu s-a realizat niciun progres în anchetarea morții lui Serghei Magnițki; solicită insistent, prin urmare, Consiliului să impună și să impună la nivelul UE refuzarea vizelor pentru oficialii responsabili de moartea lui Serghei Magnițki și să înghețe toate activele financiare deținute de aceștia sau de membrii apropiați ai familiilor lor pe teritoriul UE;

22. este în continuare dezamăgit de procedurile penale împotriva lui Mihail Hodorkovsky și Platon Lebedev, percepute pe plan internațional ca fiind de natură politică;

23. celebrează cea de a 10-a aniversare a intrării în vigoare a Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI); salută ratificarea sa de către Capul Verde și Vanuatu; consideră că CPI este un mecanism de „ultimă instanță”, care răspunde de punerea în aplicare a justiției pentru victimele crimelor împotriva umanității, ale genocidului și ale crimelor de război, astfel cum prevede principiul complementarității prevăzut de Statutul de la Roma;

24. își reiterează puternica susținere pentru CPI în combaterea impunității pentru crimele cele mai grave, care privesc întreaga comunitate internațională; invită UE și statele sale membre să-și continue sprijinul politic, diplomatic, logistic și financiar pentru CPI și pentru alte tribunale penale internaționale, inclusiv tribunalele internaționale ad-hoc pentru fosta Iugoslavie și Rwanda, Tribunalul Special pentru Sierra Leone, Camerele extraordinare ale instanțelor din Cambodgia și Tribunalul special pentru Liban;

25. salută includerea în Cadrul strategic și Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația a referinței la necesitatea de a lupta viguros împotriva impunității pentru infracțiuni grave, nu în ultimul rând printr-un angajament față de CPI, precum și înțelegerea faptului că este datoria principală a statelor de a investiga crimele internaționale grave, de a promova și a contribui la consolidarea capacității sistemelor judiciare naționale de a investiga și pedepsi aceste crime;

26. salută angajamentele asumate în Decizia Consiliului 2011/168/PESC privind CPI, adoptată la 21 martie 2011, și Planul de acțiune ulterior, adoptat la 12 iulie 2011, și recomandă ca UE și statele sale membre să asigure punerea în aplicare a acestora prin intermediul unor măsuri eficiente și concrete de a promova universalitatea și integritatea Statutului de la Roma, de a sprijini independența Curții și funcționarea sa eficace și eficientă, precum și de a susține aplicarea principiului complementarității; solicită RSUE pentru drepturile omului să întreprindă acțiunile legate de CPI indicate în Cadrul strategic al UE pentru drepturile omului și democrație;

27. recunoaște eforturile Comisiei de a stabili un „Set de instrumente de complementaritate al UE” care vizează sprijinirea dezvoltării capacităților naționale și generarea voinței politice de a ancheta și urmări penal presupusele infracțiuni internaționale și subliniază importanța consultărilor detaliate cu statele membre, Parlamentul European și organizațiile societății civile pentru a finaliza setul de instrumente;

28. își reiterează recomandarea de a adăuga Statutul de la Roma la pachetul de tratate internaționale privind buna guvernare și statul de drept, care urmează să fie ratificat de țările terțe admise în Sistemul generalizat de preferințe Plus (SGP+); susține includerea consecventă a clauzelor CPI în acordurile UE cu țările terțe; solicită integrarea CPI în toate prioritățile de politică externă a UE, în special prin luarea în considerare în mod sistematic a luptei împotriva impunității și a principiului complementarității;

Joi, 13 decembrie 2012

29. subliniază importanța unei acțiuni puternice a UE pentru a anticipa și a evita sau condamna astfel cazurile de necooperare, precum invitațiile persoanelor fizice care fac obiectul unui mandat de arestare emis de CPI și incapacitatea de a aresta și preda astfel de persoane; solicită din nou UE și statele sale membre să se conformeze tuturor solicitărilor adresate de Curte de a oferi asistență și cooperare în timp utili, pentru a asigura, inter alia, executarea unor mandate de arestare în curs; reafirmă necesitatea ca UE și statele sale membre, cu ajutorul SEAE, să pună în aplicare un set de orientări interne care descriu un cod de conduită pentru contactul între funcționarii UE/statelor membre și persoanele căutate de CPI;

30. își exprimă profunda îngrijorare față de rezultatul discuțiilor privind bugetul în cadrul celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Statelor Părți (ASP) din 12–21 decembrie 2011, care riscă să expună Curtea unui deficit de finanțare; regretă profund faptul că unele state europene părți la Statutul de la Roma insistă pentru adoptarea unui buget cu zero creștere/mai mic și că Adunarea nu a convenit să furnizeze Curții suficiente resurse pentru a îndeplini în mod eficient mandatul său judiciar și pentru a garanta justiția într-un mod robust, echitabil, eficient și semnificativ; solicită statelor membre să ofere un sprijin puternic pentru funcționarea Curții la ASP și să respingă propunerea de creștere nominală zero a bugetului Curții, întrucât aceasta ar submina capacitatea sa de a face justiție și de a reacționa la situațiile noi;

31. subliniază că sprijinul UE pentru lupta împotriva impunității ar trebui să includă o serie de inițiative, printre care: eforturi mai intense pentru a promova o ratificare și o implementare mai largă a Statutului de la Roma și a Acordului privind privilegiile și imunitățile (APIC), pentru a conferi Curții un adevărat caracter global și universal; eforturi sporite pentru a asigura cooperarea deplină cu Curtea, inclusiv prin adoptarea legislației naționale relevante privind cooperarea și încheierea de acorduri-cadru cu CPI pentru executarea pedepselor Curții, protecția și relocarea victimelor și a martorilor etc., cu scopul de a facilita cooperarea adecvată și în timp util cu Curtea; și sprijin politic și diplomatic determinat, îndeosebi cu privire la executarea mandatelor de arestare în curs;

32. subliniază, în urma Primăverii arabe, importanța dezvoltării unei politici coerente și nuanțate a politicii UE privind justiția de tranziție, în plus față de consolidarea independenței sistemului judiciar, inclusiv legătura cu CPI ca tribunal de ultimă instanță, pentru a ajuta țările în tranziție să soluționeze problemele legate de încălcarea drepturilor omului în trecut, pentru a lupta împotriva impunității și pentru a evita repetarea încălcărilor drepturilor omului;

33. subliniază că difuzarea de imagini care reproduc încălcări ale drepturilor omului și colectarea digitală a probelor pot contribui la lupta globală împotriva impunității; consideră că este necesară asistență pentru a admite materiale în temeiul dreptului internațional (penal) ca probe în cadrul procedurilor judiciare;

Acțiunile UE în domeniul dreptului umanitar internațional (DUI)

34. salută includerea, pentru prima dată, a unei secțiuni dedicate privind DUI în Raportul anual 2011 privind drepturile omului și democrația și eforturile UE pentru a asigura responsabilizarea prin înregistrarea tuturor încălcărilor DUI și prin susținerea unor mecanisme de responsabilizare, precum și angajamentele sale de a combate disparițiile forțate, de a acorda un sprijin permanent CPI, de a acționa pentru o participare continuă la principalele instrumente ale dreptului umanitar internațional, de a promova respectarea garanțiilor procedurale fundamentale pentru toate persoanele deținute în cadrul conflictelor armate și de a sprijini instrumentele internaționale care vizează contracararea riscurilor umanitare cauzate de explozivele rămase după război, de munițiile cu dispersie, dispozitivele explozive improvizate și minele antipersonal;

35. regretă, cu toate acestea, că gradul global de conștientizare și implementare a orientărilor UE privind promovarea respectării dreptului umanitar internațional rămâne semnificativ scăzut în comparație cu alte orientări; invită UE să acorde o proeminență politică mai mare și să aloce mai multe resurse pentru punerea în aplicare a acestor orientări, asigurându-se în special că DUI este integrat în operațiunile de gestionare a crizelor, combătând proactiv impunitatea și asigurând responsabilitatea individuală;

Joi, 13 decembrie 2012

36. reamintește că, pentru a evita de la bun început încălcarea drepturilor omului, respectarea dreptului internațional trebuie să se afle în centrul oricărei strategii a UE menită să consolideze drepturile omului și democrația în lume, îndeosebi în relațiile sale cu partenerii care sunt părți la un conflict armat sau înghețat; reamintește necesitatea de a elimina orice sprijin acordat de UE părților la un conflict, fie că este financiar, logistic sau tactic, inclusiv furnizarea de arme, muniție și orice alte tipuri de echipamente militare menționate în Poziția comună a UE privind exportul de arme;

37. subliniază, de asemenea, necesitatea de a asigura o abordare mai sistematică a problemei luptei împotriva impunității pentru crime împotriva umanității, crime de război și genocid în cadrul relațiilor bilaterale ale UE cu țările în cauză, inclusiv prin evidențierea sa în declarații publice, precum și necesitatea ca UE să trateze problema impunității mai coerent la nivel multilateral, de exemplu, la Adunarea Generală a ONU și la Consiliul pentru Drepturile omului;

38. își reiterează angajamentul față de principiul „responsabilității de a proteja” (R2P), subliniind importanța ca comunitatea internațională, inclusiv UE, să își asume responsabilitatea în sancționarea încălcărilor grave ale drepturilor omului în țările terțe în cazul în care guvernele acestor țări nu sunt în măsură sau nu doresc să-și protejeze proprii cetățeni; subliniază faptul că această acțiune a comunității internaționale implică intervenția umanitară și o presiune diplomatică corespunzătoare, și doar în ultimă instanță utilizarea colectivă a forței, sub egida sau cu autorizația ONU; solicită insistent ca UE să se angajeze activ și să susțină reformarea urgentă a Consiliului de securitate al ONU, astfel încât să se evite obstrucționarea R2P;

39. salută, în acest context, acțiunile Uniunii Europene și ale mai multor state membre care au preluat conducerea în prevenirea continuării violențelor împotriva civililor în Libia în cursul anului 2011, dar regretă lipsa unei reacții concertate la nivelul UE;

40. își exprimă preocuparea profundă cu privire la situația drepturilor omului din Libia, mai ales în ceea ce privește condițiile de detenție și tratamentul deținuților de către diverse miliții fără un control adecvat din partea guvernului interimar, și solicită comunității internaționale să acorde o atenție sporită și o asistență susținută, după cum a declarat Înalțul Comisar pentru Drepturile Omului în fața Consiliului de Securitate al ONU, la 25 ianuarie 2012;

41. salută eforturile Uniunii Europene și ale comunității internaționale în Siria, însă regretă că aceste eforturi nu au determinat o ameliorare a situației de la fața locului; își reiterează profunda îngrijorare cu privire la situația din Siria, în special în privința continuării situațiilor de urgență umanitare și legate de drepturile omului; condamnă în termenii cei mai fermi represiunea brutală la scară largă și încălcările sistematice ale drepturilor omului și libertăților fundamentale comise de către regimul sirian împotriva populației sale, inclusiv asupra copiilor și femeilor; invită autoritățile siriene să pună capăt imediat încălcărilor drepturilor omului și să se conformeze obligațiilor lor în temeiul dreptului internațional privind drepturile omului, pentru a permite o tranziție pașnică și democratică; își reiterează susținerea puternică pentru Trimisul special al ONU și al Ligii Arabe și solicită insistent Consiliului de securitate al ONU să ia măsurile necesare pentru a pune capăt masacrării civililor și pentru a aduce în fața CPI autorii crimelor de război grave și ai încălcărilor drepturilor omului în Siria;

42. salută noua inițiativă „Voluntarii UE pentru ajutor umanitar” care, în programul său inițial pentru perioada 2014-2020, va crea posibilitatea ca aproximativ 10 000 de europeni să participe, la nivel mondial, în operațiuni umanitare în regiunile în care ajutorul umanitar este cel mai urgent necesar și să demonstreze solidaritatea europeană, oferind asistență concretă comunitățile lovite de dezastre naturale sau provocate de om;

43. susține că companiile private militare și de securitate (CPMS) ar trebui trase la răspundere pentru orice încălcare a drepturilor omului și a legilor umanitare comisă de personalul lor; invită UE și statele membre ca, având în vedere faptul că se recurge pe scară largă la CPMS, să-și intensifice eforturile în vederea găsirii unei soluții credibile de reglementare, pentru a evita lacunele juridice în ceea ce privește răspunderea;

Joi, 13 decembrie 2012

Politica europeană de vecinătate și Primăvara arabă

44. subliniază importanța revolțelor care au avut loc în 2011 în lumea arabă, ca o expresie a dorinței de libertate, dreptate și demnitate și ca o provocare majoră pentru politica UE din regiune și nu numai; recunoaște faptul că UE și-a intensificat angajamentul politic, atât în vecinătatea estică, cât și în cea sudică, dar subliniază necesitatea de a învăța din greșelile trecutului și de a elabora o nouă politică, aliniată la respectul drepturilor omului și la susținerea valorilor democratice;

45. salută noul accent pus de politica UE față de vecinătatea sudică pe răspunderea reciprocă și un angajament comun față de valorile universale ale drepturilor omului, ale democrației și ale statului de drept; face un apel la coerență în abordarea Sudului și a Estului a politicii privind drepturile omului a UE; subliniază necesitatea evitării, în Est, a aceluiași erori politice care au fost comise în Sud înaintea Primăverii arabe din 2011;

46. reamintește Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la situația din Sahara Occidentală ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 18 aprilie 2012 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în domeniu, inclusiv implicațiile pentru politica strategică a UE în domeniul drepturilor omului ⁽²⁾; își exprimă îngrijorarea cu privire la înrăutățirea situației drepturilor omului din Sahara Occidentală; solicită respectarea drepturilor fundamentale ale populației din Sahara Occidentală, inclusiv a libertății de asociere, a libertății de exprimare și a dreptului de a manifesta; solicită eliberarea tuturor prizonierilor politici din Sahara Occidentală; solicită deschiderea acestui teritoriu pentru observatori independenți, ONG-uri și mass-media; își reafirmă sprijinul pentru instituirea unui mecanism internațional de monitorizare a situației drepturilor omului din Sahara Occidentală; sprijină o soluționare echitabilă și durabilă a conflictului, bazată pe dreptul la autodeterminare al populației din Sahara Occidentală, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale ONU;

47. subliniază importanța rolului femeilor și a participării lor depline la procesele decizionale din politică și economie, mai ales în procesele de construcție a păcii după război, în negocierile pentru o tranziție democratică, precum și în rezolvarea conflictelor și în procesele de reconciliere și stabilizare, în vederea unei mai mari sensibilizări și a unei mai mari atenții pentru a elimina discriminarea la care sunt supuse femeile în procesul de democratizare desfășurat în țările terțe;

48. își reiterează opinia că abordarea „mai mult pentru mai mult” ar trebui să se bazeze pe criterii clar definite, cu repere specifice, măsurabile, realizabile și transparente și fixate în timp; solicită SEAE și Comisiei să transpună sistematic în practică această abordare în rapoartele privind progresele țărilor din cadrul Politicii de vecinătate;

49. salută apropierea mai mare a UE de societatea civilă și subliniază necesitatea ca societatea civilă să contribuie mai sistematic și mai regulat la elaborarea de strategii naționale și evaluări privind drepturile omului necesare pentru o aplicare adecvată a principiului „mai mult pentru mai mult” în politica UE;

50. salută, de asemenea, activitățile întreprinse în cadrul inițiativei Parteneriatului estic pentru promovarea drepturilor omului, a democrației, a libertăților fundamentale și a statului de drept în țările partenere; invită Uniunea Europeană să utilizeze experiența de tranziție a statelor sale membre în trecerea de la regimurile autoritare la cele democratice, și transforme ceea ce a învățat din aceste experiențe în programe concrete, orientate spre rezultate, în țările partenere ale Uniunii din Est; îndeamnă UE să adopte o poziție mai activă și mai coerentă în promovarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept în țările partenere;

51. regretă, cu toate acestea, că politica pentru Parteneriatul estic este uneori interpretată greșit, devenind mai mult o politică a permisivității totale și a absolvirii de orice vină sau o politică a standardelor duble aplicată frecvent în privința țărilor partenere din Est;

⁽¹⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 87.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0126.

Joi, 13 decembrie 2012

52. este în continuare extrem de îngrijorat de absența democrației, a statului de drept și a libertăților fundamentale și de nerespectarea drepturilor omului în Belarus, singura țară din vecinătatea est-europeană care nu participă pe deplin la Parteneriatul estic și la lucrările Adunării Parlamentare Euronest, în special în urma a alegerilor prezidențiale din decembrie 2010 și a reprimării violente ulterioare a protestatarilor și a opoziției politice, inclusiv prin procesele intentate activiștilor în 2011, care nu au respectat standardele internaționale și în care s-au pronunțat sentințe disproporționat de dure; salută unitatea UE în reacția la expulzarea diplomaților UE din Belarus, în februarie 2012; solicită insistent Uniunii și statelor sale membre să rămână coerente și concordante în politicile lor privind Belarus și să mențină presiunea asupra regimului politic, inclusiv prin sancțiuni împotriva funcționarilor înscrși, stabilind totodată legături cu societatea civilă prin acțiuni precum o mai mare facilitare a vizelor și mai multe oportunități de educație, formare și diferite alte schimburi; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la menținerea în detenție a lui Ales Bialiațki din 4 august 2011; regretă acțiunile oficialilor polonezi și lituanieni, care au permis arestarea lui Ales Bialiațki prin transmiterea unor informații bancare, și solicită eforturi maxime din partea tuturor actorilor din UE pentru a împiedica repetarea acestor erori;

53. invită insistent UE să aplice aceleași abordări coerente în privința încălcărilor drepturilor omului în toate țările terțe, atât în cele partenere, cât și în cele cu care UE are relații mai puțin dezvoltate; insistă ca UE să evedențieze și să condamne explicit încălcările drepturilor omului oriunde și ori de câte ori survin, indiferent de nivelul sau importanța strategică a parteneriatului cu țara în cauză; subliniază faptul că UE ar trebui să utilizeze ajutorul financiar și relațiile economice ca un mecanism de pârghie pentru a asigura angajamentul față de valorile universale ale drepturilor omului ale tuturor partenerilor săi;

Politicile UE de susținere a democratizării și a alegerilor

54. subliniază că drepturile omului și democrația se consolidează reciproc, întrucât prin respectarea drepturilor omului societățile creează spațiul politic necesar pentru o competiție democratică pașnică; salută, în acest sens, accentul sporit al UE asupra sprijinirii democrației, astfel cum este ilustrat de Fondul european pentru democrație, recent instituit;

55. subliniază faptul că este necesară o perspectivă pe termen mai lung, care să acopere întregul ciclu electoral, pentru a urma în mod corespunzător rapoartele și recomandările misiunilor UE de observare a alegerilor; subliniază importanța elaborării unor recomandări realiste și realizabile și a asigurării monitorizării acestor recomandări, precum și a integrării acestora în dialogul politic și asistență, de către delegațiile UE; consideră că și delegațiile permanente ale Parlamentului și adunările parlamentare mixte ar trebui să joace un rol pregnant în monitorizarea acestor recomandări și în analiza progreselor înregistrate în domeniul drepturilor omului și al democrației; încurajează misiunile de observare a alegerilor ale UE (MOA) să-și consolideze coordonarea cu alte misiuni internaționale de observare a alegerilor, astfel încât să îmbunătățească coerența acțiunii UE în acest sens; subliniază că UE trebuie să investească în formarea de observatori locali pentru a construi procese electorale durabile și autonome în țările terțe; subliniază faptul că tranziția spre democrație și progresul în promovarea drepturilor omului necesită strategii pe termen lung și pot să nu aducă imediat rezultate vizibile; încurajează, prin urmare, Comisia și SEAE să monitorizeze mai multe cicluri electorale în detaliu, trimițând MOA UE în țările care au trecut de la regimuri autoritare la regimuri democratice sau care au înregistrat deficiențe grave în evoluția lor către democrație;

56. solicită Consiliului și Comisiei să elaboreze o strategie politică coerentă și pe termen lung în legătură cu fiecare misiune UE de observare a alegerilor, urmată de o evaluare a procesului democratic, care să fie realizată la doi ani de la desfășurarea misiunii, cu implicarea corespunzătoare a observatorului-șef al observării alegerilor în cauză, și discutată în cadrul dezbaterii privind drepturile omului, derulate anual în Parlament cu ÎR/VP; reamintește angajamentul VP/ÎR de a se axa, în cadrul misiunilor de observare a alegerilor, pe participarea femeilor și a minorităților naționale, precum și a persoanelor cu dizabilități, în calitate de candidați, dar și de votanți;

57. subliniază faptul că UE trebuie să colaboreze cu partidele politice, astfel încât să se permită actorilor să facă schimburi de instrumente și tehnici pe care le pot utiliza pentru a dezvolta legături mai puternice cu populația, a desfășura campanii electorale competitive și a-și exercita mandatul mai bine; subliniază că democratizarea este un proces care trebuie să implice și cetățenii, mișcările de masă și societatea civilă; consideră, prin urmare, că UE ar trebui să finanțeze programe care să încurajeze participarea civică, educarea electoratului, organizarea de acțiuni de sensibilizare, libertatea presei și libertatea de exprimare și, în general, care să ajute cetățenii să își exercite drepturile și să asigure controlul politic;

Joi, 13 decembrie 2012

58. consideră că participarea echitabilă a femeilor în politică și guvernare este esențială pentru construirea și susținerea democrației; subliniază, prin urmare, faptul că programele UE în domeniul drepturilor omului și al democratizării ar trebui să acorde prioritate angajamentului și capacitării femeilor în legislaturi, partide politice și societatea civilă ca lidere, activiste și cetățene informate; consideră că UE trebuie să continue să sprijine și să încurajeze femeile să candideze pentru funcții politice și să participe în mod semnificativ la fiecare aspect al vieții civice și politice; amintește că participarea deplină a femeilor la viața politică nu se limitează la obiectivele statistice privind numărul de candidați și de aleși și că garantarea egalității de gen se bazează pe o abordare a problematicilor privind drepturile femeilor în elaborarea politicilor și asigurarea unei participări libere și efective a femeilor la toate aspectele vieții publice, politice și economice;

59. reamintește că edificarea fundamentelor legitime și democratice ale unei societăți civile care să funcționeze în mod corespunzător și a unei comunități democratice, bazate pe drepturi, este un proces pe termen lung, care trebuie construit de la bază și care necesită sprijin intern, regional, local și internațional;

60. salută crearea Direcției de sprijinire a democrației în cadrul Parlamentului și lărgirea mandatului Grupului său de coordonare a alegerilor (GCA), devenit Grupul de susținere a democrației și de coordonare a alegerilor (GSDCA); se așteaptă la o consolidare crescută a activităților Parlamentului European de susținere a democrației, inclusiv ale grupurilor politice, în special prin intermediul Biroului pentru promovarea democrației parlamentare și al Unității de observare a alegerilor din cadrul acestuia;

Dialogurile și consultările cu țările terțe pe teme privind drepturile omului

61. recunoaște potențialul inerent ale dialogurilor cuprinzătoare privind drepturile omului, desfășurate cu țările terțe, mai ales dacă acestea sunt combinate în mod eficient cu implementarea strategiilor de țară privind drepturile omului; subliniază însă că dialogurile nu ar trebui instrumentalizate pentru a marginaliza discuțiile pe tema drepturilor omului la niveluri mai înalte ale dialogului politic, cum ar fi summiturile; solicită insistent, de asemenea, ca drepturile omului să reprezinte un element central în relațiile cu țările terțe;

62. recomandă ca strategiile naționale privind drepturile omului să fie făcute publice; subliniază că strategiile publice ar oferi vizibilitate angajamentului UE față de drepturile omului în țări terțe și ar oferi sprijin celor care luptă să își exercite și să își protejeze drepturile omului;

63. subliniază că este important ca UE să utilizeze aceste dialoguri pentru a aborda cazuri individuale de interes, îndeosebi pentru prizonierii de conștiință închiși pentru practicarea dreptului pașnic la libertatea de exprimare, întrunire, religie sau convingere, și solicită UE să urmărească în mod eficient aceste cazuri, în colaborare cu țările în cauză;

64. își reiterează, totuși, îngrijorarea privind lipsa dezamăgitoare de progrese care persistă într-un număr de dialoguri pe tema drepturilor omului, precum și lipsa de repere clare pentru evaluarea reală a ameliorărilor sau deteriorărilor situațiilor privind drepturile omului; constată dificultățile persistente ale UE în negocierea unor modalități mai bune pentru dialogurile sale în domeniul drepturilor omului, îndeosebi cu China și Rusia; solicită RSUE pentru drepturile omului, desemnat recent, să preia inițiativa în aceste dialoguri și în alte dialoguri privind drepturile omului, și să adopte în această privință o nouă perspectivă, orientată spre rezultate, printr-o cooperare continuă cu Parlamentul;

65. subliniază faptul că, deși autoritățile chineze au luat unele măsuri în direcția corectă, situația drepturilor omului în China continuă să se deterioreze și este marcată de extinderea revoltelor sociale și înăsprirea controlului și reprimarea apărătorilor drepturilor omului, a avocaților, bloggerilor și activiștilor sociali, precum și prin politici orientate care vizează marginalizarea tibetanilor și a identității lor culturale; îndeamnă autoritățile chineze să colaboreze în mod serios cu poporul tibetan pentru a evalua cauzele subiacente ale autosacrificărilor călugărilor și călugărițelor tibetane și să înceteze hărțuirea și intimidarea tibetanilor care își exercită drepturile la libertate de exprimare, întrunire și asociere, să pună capăt tuturor utilizărilor inutile de forță excesivă în confruntarea protestatarilor, să investigheze toate cazurile de încălcare a drepturilor omului și să permită accesul observatorilor independenți în zone de protest;

66. reiterează apelul său pentru necesitatea de a desemna un Reprezentant Special al UE pentru Tibet, care să fie responsabil pentru apărarea drepturilor omului și, printre alte probleme de actualitate, dreptul de a practica în mod liber religia și cultura în China;

Joi, 13 decembrie 2012

67. rămâne dezamăgit de neimplicarea sistematică a Parlamentului în evaluarea dialogurilor privind drepturile omului, inclusiv a celor cu Rusia și China; solicită oficializarea accesului Parlamentului la aceste evaluări și reamintește faptul că Orientările UE privind Dialogurile pentru drepturile omului prevede că „societatea civilă va fi implicată în acest exercițiu de evaluare”;

68. reiterează faptul că situația și promovarea drepturilor femeii, a egalității de gen și a eforturilor de combatere a violenței împotriva femeilor trebuie să fie luate în considerare în mod sistematic în toate dialogurile privind drepturilor omului desfășurate de UE cu țările cu care aceasta a semnat acorduri de cooperare sau de asociere;

Sancțiunile UE și clauzele privind drepturile omului și democrația în acordurile UE

69. salută angajamentul luat în cadrul Planului de acțiune al UE în domeniul drepturilor omului de a elabora o metodologie vizând îmbunătățirea analizei situației drepturilor omului în țările terțe, atunci când sunt lansate sau încheiate acorduri comerciale și/sau acorduri de investiții; invită UE să asigure că acordarea statutului SPG+ este ferm legată de ratificarea și punerea în aplicare de către o țară a principalelor instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului, făcând posibilă o evaluare periodică a acestor obligații, acordând o atenție deosebită respectării libertății de exprimare, întrunire, asociere și religie sau convingeri, precum și drepturilor minorităților, femeilor și copiilor; subliniază, în special, necesitatea transparenței în apărarea drepturilor omului ale imigranților;

70. salută eforturile UE de a include o clauză privind drepturile omului și democrația în toate acordurile-cadru politice ale UE, dar își reiterează apelul ca toate relațiile contractuale cu țările terțe – atât cu țările industrializate, cât și cu cele în curs de dezvoltare, inclusiv acordurile sectoriale, comerciale și tehnice sau acordurile de ajutor financiar – să includă, fără excepție, clauze și condiții explicite privind drepturile omului și democrația; consideră că pragul actual în sistemul de preferințe generalizate (SPG) care ar putea declanșa acțiuni în raport cu clauzele privind drepturile omului este ridicat, dar ar trebui să fie ajustat pentru fiecare țară în cauză; ia act de noua propunere de reformă SGP din 2011, care sugerează că procedura de consultare ar trebui să fie extinsă și care conține dispoziții privind facilitarea investigațiilor privind încălcările drepturilor omului în cadrul Comitetului SPG; în acest sens, își exprimă profunde îngrijorare cu privire la deteriorarea situației drepturilor omului în Cambodgia, unde cumpărarea masivă de terenuri conduce la creșterea sărăciei și la încălcarea clauzelor privind drepturile omului care fac parte din acordurile în vigoare dintre UE și Cambodgia; avertizează că lipsa de coerență în punerea în aplicare a clauzei privind drepturile omului poate submina credibilitatea și eficacitatea politicii de condiționalitate a UE;

71. salută măsurile întreprinse și planurile dezvoltate în 2011 de către instituțiile UE și statele membre, care vizează crearea unei politici mai coerente și mai coordonate în privința responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI), susținând drepturile omului în lume, printre altele, precum și implementarea Principiilor directoare ale ONU din 2011 privind afacerile și drepturile omului;

72. subliniază importanța ancorării RSI în acordurile de liber schimb cu țările terțe și cu cele în curs de dezvoltare, pentru a promova drepturile omului și standardele sociale și de mediu; sugerează includerea unui capitol cuprinzător privind drepturile omului, în plus față de capitolele privind aspectele de mediu și sociale, în toate acordurile de liber schimb viitoare; solicită, de asemenea, Comisiei să utilizeze acordurile de liber schimb pentru a promova cele patru standarde principale în materie de muncă, și anume: libertatea de asociere și dreptul la negociere colectivă; eliminarea tuturor formelor de muncă forțată, abolirea exploatării prin muncă a copiilor și eliminarea discriminării în domeniul ocupării forței de muncă; subliniază, de asemenea, că mecanismele de monitorizare și de aplicare a sistemului SPG+ ar trebui consolidate în continuare;

73. reiterează faptul că aplicarea consecventă a clauzei privind drepturile omului din acorduri este esențială în relațiile dintre Uniunea Europeană și statele sale membre și țările terțe; subliniază importanța revizuirii modului în care statele membre au cooperat cu aparatul de reprimare, în numele combaterii terorismului; consideră, în acest sens, că politica europeană de vecinătate recent revizuită trebuie să se concentreze ferm pe furnizarea de asistență în vederea reformei din sectorul securității și că trebuie să asigure, în mod deosebit, o separare clară între serviciile de informații și autoritățile responsabile cu aplicarea legii; solicită VP/ÎR, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, SEAE, Consiliului și Comisiei să-și intensifice cooperarea cu Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și cu alte mecanisme competente ale

Joi, 13 decembrie 2012

Consiliului Europei în ceea ce privește planificarea și implementarea, în colaborare cu țările terțe, a proiectelor de asistență în materie de combatere a terorismului, precum și cu privire la toate formele de dialog cu țările terțe în acest domeniu;

74. subliniază importanța continuării lucrărilor privind practicile internaționale legate în special de detenția secretă, în contextul combaterii terorismului; insistă asupra faptului că combaterea terorismului nu poate în niciun caz să justifice încălcări ale drepturilor omului atât în țări terțe, cât și pe teritoriul Uniunii Europene; atrage atenția, în această privință, asupra adoptării Rezoluției sale din 11 septembrie 2012, intitulată „Presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și reținerea ilegală a deținuților: monitorizarea raportului Comisiei TDIP a Parlamentului European la solicitarea statelor membre și punerea în aplicare a acestor recomandări”;

75. insistă că UE trebuie să respecte pe deplin și să implementeze obligațiile sale internaționale, politicile și instrumentele de politică externă, cum ar fi orientările privind tortura și dialogurile privind drepturile omului, astfel încât să poată fi mai credibilă atunci când solicită o punere în aplicare riguroasă a clauzelor privind drepturile omului în acordurile de asociere, și trebuie să-și îndemne principalii săi aliați să respecte legislația internă și cea internațională;

76. recomandă, pentru a consolida credibilitatea și predictibilitatea clauzei de acțiune a UE în domeniul drepturilor omului, extinderea clauzei, astfel încât să includă mecanismele politice și cele procedurale juridice care trebuie utilizate în cazul unei solicitări de suspendare a cooperării bilaterale datorită unor încălcări repetate și/sau sistematice ale drepturilor omului, cu încălcarea dreptului internațional;

77. invită Uniunea Europeană să se asigure că toate acordurile comerciale încheiate cu țări terțe cuprind clauze care promovează coeziunea socială, garantează respectarea standardelor sociale, de mediu și de muncă și asigură o gestionare adecvată a resurselor naturale, în special cele terestre și acvatice; ia act de faptul că UE elaborează în prezent un mecanism de monitorizare a drepturilor omului care să includă, ca parte a noului parteneriat, și acordurile de cooperare, precum și alte acorduri comerciale, cu o serie de țări; subliniază că aceste mecanisme de monitorizare nu sunt suficient de ambițioase și de clar definite, ceea ce periclitează angajamentul luat de UE prin tratat, de a promova drepturile omului și democrația la nivel mondial; este deosebit de îngrijorat, în această privință, cu privire la Acordul de parteneriat și cooperare (APC) cu Uzbekistanul și de APC în curs cu Turkmenistanul;

78. își reiterează recomandarea ca UE să adopte o abordare mai coerentă și mai eficientă a sancțiunilor și măsurilor restrictive impuse de UE, oferind criterii clare pentru momentul în care acestea trebuie aplicate și tipul de sancțiuni aplicate, precum criterii de referință transparente pentru ridicarea acestora; solicită Consiliului să se asigure că nu există standarde duble atunci când se decide asupra măsurilor restrictive sau a sancțiunilor și că acestea sunt aplicate fără a lua în considerare interesele politice, economice și de securitate;

79. invită Comisia și statele membre să abordeze la nivel internațional violența împotriva femeilor și dimensiunea de gen a încălcărilor drepturilor omului, în special în contextul acordurilor bilaterale de asociere și de comerț internațional în vigoare și în curs de negociere;

Libertatea de exprimare (rețele de socializare/libertățile în mediul digital)

80. constată că Primăvara Arabă a demonstrat modul în care noua arhitectură a informațiilor și comunicării globale creează nu numai noi canale pentru libertatea de exprimare, ci permite, totodată, noi forme de mobilizare politică, care depășesc metodele tradiționale; subliniază, în acest context, faptul că zonele rurale sunt adesea conectate în mod inadecvat la tehnologiile moderne de comunicare; invită instituțiile UE și statele membre să valorifice pozitiv potențialul noilor tehnologii în politica externă a UE, subliniind totodată că numai grupurile organizate care dispun de o agendă politică clară și coerentă primesc asistență financiară; invită instituțiile UE și statele membre să se ocupe de pericolele pe care le implică cenzurarea internetului și represiunea; salută lansarea „Strategiei fără deconectare” („No disconnect”), în decembrie 2011, care vizează dezvoltarea unor instrumente ce permit UE, în cazurile adecvate, să sprijine organizațiile societății civile sau cetățenii individuali, să evite întreruperile arbitrare ale accesului la tehnologiile de comunicații electronice, inclusiv la internet;

Joi, 13 decembrie 2012

81. recunoaște că dependența tot mai mare de informații și de infrastructuri de tehnologia comunicațiilor este de natură să creeze noi vulnerabilități și preocupări de securitate la nivel internațional; reamintește, cu toate acestea, faptul că multe dintre trăsăturile descentralizate ale internetului, care l-au transformat într-o preocupare de securitate cibernetică, constituie tocmai motivele care l-au transformat într-un instrument puternic pentru promotorii drepturilor omului ce trăiesc în regimuri represive; subliniază, prin urmare, importanța unei strategii cuprinzătoare în ceea ce privește libertatea în mediul digital, cu o dimensiune umană clară a drepturilor, inclusiv o evaluare de impact asupra consecințelor în materie de drepturile omului, în dezvoltarea de politici și programe privind securitatea cibernetică, lupta împotriva criminalității cibernetice, guvernarea internetului și alte politici ale UE în acest domeniu; invită, în acest sens, Comisia și SEAE să adopte o abordare proactivă și să integreze aspectul securității cibernetice în interacțiunea sa cu țările terțe;

82. subliniază că represiunea și controlul cetățenilor și al întreprinderilor includ o componentă tehnologică în curs de extindere, prin blocarea conținutului, prin monitorizarea și identificarea apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor, a activiștilor și a disidenților, precum și prin incriminarea exprimării legitime online și prin adoptarea unei legislații restrictive care să justifice astfel de măsuri; recomandă prioritizarea și revizuirea anuală a promovării și protecției libertăților digitale, astfel încât să se asigure fiabilitatea și continuitatea tuturor acțiunilor externe ale UE, precum și a politicilor și instrumentelor de finanțare și ajutor; invită Comisia și Consiliul să recunoască, fără echivoc, libertățile digitale ca drepturi fundamentale și ca premise indispensabile pentru exercitarea drepturilor universale ale omului, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea de întrunire și liberul acces la informații, precum și pentru asigurarea transparenței și a responsabilității în viața publică;

83. salută angajamentul Planului de acțiune al UE în domeniul drepturilor omului de a elabora noi orientări publice referitoare la libertatea de exprimare online și offline, inclusiv protecția bloggerilor și a jurnaliștilor, a apărătorilor drepturilor omului și a partidelor din opoziție;

84. subliniază importanța încurajării unei presei și a unei medii libere și independente, care sunt actori esențiali în păstrarea statului de drept și în combaterea practicilor corupte;

85. constată cu îngrijorare tendința preocupantă a creșterii numărului de atacuri și intimidări la adresa jurnaliștilor și a lucrătorilor media în lume; solicită o intensificare a eforturilor UE de a promova siguranța acestora în dialogul cu partenerii Uniunii și cu alte țări;

86. este profund îngrijorat în legătură cu evoluțiile care restrâng libertatea de exprimare și de întrunire, pe baza unor concepții greșite despre homosexualitate și transgender; reamintește faptul că legile și propunerile din această categorie sunt incompatibile cu Pactul internațional privind drepturile civile și politice, care se opune legilor și practicilor discriminatorii pe motive de orientare sexuală; solicită ÎR/VP și Reprezentantul special pentru drepturile omului să ridice sistematic aceste probleme;

87. regretă faptul că tehnologiile și serviciile originare din UE sunt utilizate în țări terțe pentru a încălca drepturile omului prin cenzurarea informațiilor, prin supraveghere în masă, prin monitorizare, precum și prin urmărirea și localizarea cetățenilor și a activităților acestora în rețelele de telefonie (mobilă) și pe internet; este preocupat de relatările privind cooperarea unor companii din UE cu regimuri autoritare, oferindu-le acces nelimitat gratuit la rețelele și baze lor de date, pretextând respectarea legilor locale, după cum a fost cazul companiei TeliaSonera, cu sediul central în UE, în mai multe țări ex-sovietice; este convins că întreprinderile europene, filialele și subcontractanții acestora ar trebui să joace un rol important în promovarea și difuzarea standardelor sociale în lume, să-și desfășoare activitatea în conformitate cu valorile europene și să nu compromită niciodată drepturile omului în acțiunile lor de extindere pe piețele externe;

88. salută deciziile Consiliului de a interzice exportul anumitor tehnologii informaționale și servicii către Siria și Iran și îndeamnă UE să ia în considerare aceste cazuri ca precedente pentru viitoare măsuri restrictive împotriva altor regimuri represive; sprijină ferm propunerea de a include încălcările drepturilor omului în sistemul de control al exporturilor de produse cu dublă utilizare ca motiv pentru care produsele care nu sunt enumerate pot să facă obiectul unor restricții la export aplicate de către statele membre; atrage atenția, în acest context, asupra poziției sale referitoare la adoptarea Propunerii de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare;

Joi, 13 decembrie 2012

Sprejiniul acordat societății civile și promotorilor drepturilor omului de către UE

89. subliniază că dezvoltarea unei societăți civile puternice și vibrante, este un element esențial pentru progresul democratic și o mai bună protecție a drepturilor omului; subliniază faptul că mobilizarea societății civile se află la originea schimbărilor istorice ale Primăverii arabe;

90. ia act de eforturile UE de a-și intensifica sprejiniul acordat organizațiilor societății civile; apreciază, în mod special, capacitatea Uniunii Europene de a se angaja într-un contact direct cu societatea civilă prin intermediul IEDDO, al Facilității pentru societatea civilă și al FED; regretă, cu toate acestea, faptul că UE nu are o abordare sistematică mai fermă în eforturile sale de convingere a țărilor partenere să elimine restricțiile juridice și administrative nejustificate, care limitează drepturile universale la întrunire și la asociere; solicită dezvoltarea unor astfel de orientări politice;

91. își reiterează sprejiniul pentru implementarea conceptului de asumare a responsabilității democratice în cadrul cooperării pentru dezvoltare a UE, și consideră că, în acest context, societate civilă are un rol esențial; subliniază că tot personalul UE trimis la post trebuie să colaboreze strâns cu societatea civilă din țările respective; subliniază faptul că o cooperare mai strânsă cu societatea civilă ar contribui în mod considerabil la elaborarea de strategii naționale fezabile și realiste în domeniul drepturilor omului, adaptate la prioritățile acestor țări;

92. regretă faptul că persecutarea și marginalizarea promotorilor drepturilor omului rămân o tendință răspândită în toată lumea, mai ales în China și în Rusia și în toate celelalte țări care încă mai consideră în mod eronat că standardele înalte în domeniul drepturilor omului reprezintă un dictat al UE, al ONU și al organizațiilor pentru drepturile omului de la nivel mondial; regretă faptul că soarta avocaților dați afară din barou și a jurnaliștilor și lucrătorilor din mass-media persecutați politic din China este considerată o problemă internă; ia act de restricționările spațiului democratic;

93. salută Rezoluția din noiembrie 2011 a Comitetului III din cadrul Adunării Generale a ONU privind apărătorii drepturilor omului, inițiată împreună cu UE, precum și sprejiniul public acordat de UE Raportorului special al ONU privind apărătorii drepturilor omului și mecanismelor regionale relevante de protecție a apărătorilor drepturilor omului;

94. sprejiniă planurile de creare a unei inițiative europene voluntare în temeiul IEDDO, vizând oferirea de adăpost temporar pentru promotorii drepturilor omului care trebuie să se mute de urgență din țările lor de origine; subliniază faptul că această inițiativă ar trebui să se desfășoare în complementaritate cu sistemele de adăpost, care există deja;

95. constată că apărătorii drepturilor omului care lucrează în zone îndepărtate și în zonele de conflict sunt cei mai expuși la amenințări și pericole, ei având și contactul cel mai redus cu personalul UE; îndeamnă toate delegațiile UE să elaboreze strategii locale în domeniul drepturilor omului pentru menținerea de contacte regulate cu promotorii drepturilor omului de pe teren și pentru a le oferi acestora asistența și protecția necesară, în conformitate cu orientările UE privind apărătorii drepturilor omului;

96. subliniază că este necesar ca UE să adopte măsuri proactive (reacție și sprejini pentru apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol, observarea proceselor intentate împotriva acestora, reacție promptă, explicită și vizibil față de restricțiile impuse libertății de exprimare, de asociere și de întrunire), precum și să ofere sistematic apărătorilor drepturilor omului și/sau familiile lor informații privind acțiunile întreprinse în numele lor, în condițiile prevăzute în Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului; solicită, în acest context, o consolidare a mecanismului IEDDO care vizează furnizarea de măsuri urgente de protecție pentru apărătorii drepturilor omului aflați în pericol sau care sunt supuși riscurilor;

97. regretă faptul că apelul Parlamentului European de a spori vizibilitatea Premiului anual Saharov nu este luat în considerare, întrucât Premiul Saharov este menționat doar în mod declarativ în secțiunea Parlamentul European din raportul anual; subliniază încă o dată că este necesară o postmonitorizare adecvată de către SEAE a situației laureaților și candidaților, precum și a celei din țările acestora; reiterează apelul său adresat SEAE și Comisiei să rămână în contact permanent cu candidații și laureații Premiului Saharov, pentru a asigura un dialog continuu și monitorizarea neîntreruptă a situației drepturilor omului din țările în cauză, precum și pentru a oferi protecție celor care sunt supuși persecuțiilor; invită SEAE să includă Premiul Saharov în secțiunea privind apărătorii drepturilor omului în Raportul anual privind drepturile omului;

Joi, 13 decembrie 2012

98. invită Comisia și Consiliul să îi sprijine, să îi formeze și să îi responsabilizeze pe apărătorii drepturilor omului, pe activiștii societății civile și pe jurnaliștii independenți și să asigure securitatea și libertatea online a acestora, precum și să susțină drepturile fundamentale precum libertatea de exprimare, libertatea de întrunire și libertatea de asociere online;

Acțiunile UE împotriva pedepsei cu moartea

99. își reafirmă poziția fermă împotriva pedepsei cu moartea în toate cazurile și circumstanțele, și sprijină ferm eforturile UE de a adopta o rezoluție fermă privind moratoriul pedepsei cu moartea în sesiunea 67-a Adunării Generale a ONU, de asemenea, pentru a imprima o dinamică pregătirilor pentru Congresul mondial împotriva pedepsei cu moartea; subliniază faptul că UE este actorul principal și cel mai mare donator pentru lupta împotriva pedepsei cu moartea;

100. solicită statelor membre să nu comercializeze și să nu promoveze echipamentele interzise de Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante; solicită efectuarea unui control periodic și actualizat al exporturilor de medicamente fabricate de companiile farmaceutice din UE care ar putea fi utilizate în executarea pedepselor cu moartea în țările terțe; salută, în acest context, decizia Comisiei din 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 privind consolidarea controlului anumitor medicamente susceptibile de a fi utilizate în pedeapsa capitală; salută măsurile proactive luate de anumite întreprinderi farmaceutice din UE de a stopa exporturile către țările terțe în care există riscuri previzibile ca aceste medicamente să fie utilizate pentru execuții; îndeamnă mai multe întreprinderi farmaceutice din UE să adopte măsuri similare; invită Comisia să stabilească o clauză exhaustivă în Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, care ar necesita, printre altele, autorizarea prealabilă de export a oricărui medicament susceptibil de a fi utilizat la torturi sau execuții;

101. salută constatarea organizațiilor pentru drepturile omului privind tendința globală de abolire, în linii mari, a utilizării pedepsei cu moartea în 2011; salută abolirea de către Thailanda a pedepsei cu moartea pentru infractorii cu vârsta sub 18 ani; regretă, cu toate acestea, că a existat o creștere semnificativă a execuțiilor din Iran, Irak, Afganistan și Arabia Saudită; își exprimă dezamăgirea profundă privind refuzul Chinei de a dezvălui informații credibile cu privire la utilizarea pedepsei cu moartea și execuțiile, potrivit Amnesty International în China înregistrându-se mii de asemenea cazuri; salută abolirea pedepsei cu moartea în statul american Illinois, dar regretă faptul că Statele Unite continuă să execute oameni, fiind singura țară G8 care continuă să facă acest lucru în 2011; reamintește cu îngrijorare că Belarus este singura țară europeană în care există în continuare pedeapsa cu moartea; îndeamnă UE și statele sale membre, să ridice în mod consecvent și prioritar această problemă în dialogurile lor cu aceste țări;

102. declară că UE, care a înregistrat deja în trecut rezultate pozitive în ceea ce privește combaterea pedepsei cu moartea în cazuri specifice, ar trebui să adopte o poziție mai hotărâtă și să le solicite instituțiilor și statelor membre să își mențină și să își consolideze angajamentul și voința politică față de această cauză, în vederea abolirii definitive a pedepsei cu moartea la nivel mondial;

Tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante

103. salută adoptarea unei versiuni actualizate a Orientărilor politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante; reamintește, cu toate acestea, faptul că trebuie depășite provocările legate de creșterea gradului de conștientizare și de implementare pentru a realiza progrese reale în politica UE;

104. salută extinderea în cadrul orientărilor actualizate ale grupurilor care necesită o protecție specială la persoanele care se confruntă cu discriminare pe motive de orientare sexuală sau identitate de gen, precum și angajamentul de a îndemna țările terțe să pună la dispoziție proceduri interne pentru depunerea plângerilor și rapoarte adaptate în funcție de gen și copiilor; regretă, cu toate acestea, faptul că eforturile coordonate ale UE de a combate tortura nu abordează dimensiunea de gen a acesteia într-un mod mai cuprinzător, lucru care rezultă în principal dintr-o lipsă de informații substanțiale cu privire la toate formele de tortură și rele tratamente;

105. subliniază importanța asocierii orientărilor UE cu modalitățile de punere în aplicare a Protocolului opțional la Convenția ONU împotriva torturii (OPCAT), acordând o atenție deosebită mecanismelor de prevenire naționale;

Joi, 13 decembrie 2012

106. subliniază că definiția dată sclaviei de Organizația Națiunilor Unite corespunde stării sau condiției unei persoane asupra căreia se exercită atribuțiile dreptului de proprietate sau unele dintre acestea; regretă faptul că încă există forme de sclavie modernă, inclusiv în Uniunea Europeană; solicită, în consecință, Comisiei să practice în această privință o politică mult mai fermă, în special în cazul persoanelor angajate la domiciliu, care constituie categoria socioprofesională cea mai expusă acestor forme de sclavie;

107. regretă faptul că abuzul politic din sistemul psihiatric încă reprezintă o problemă dureroasă într-o serie de țări care au recurs și în trecut la metode psihiatrice violente pentru susținerea regimurilor antidemocratice care încearcă să intimideze și să reducă la tăcere segmente disidente ale societății și persoane dizidente; subliniază cu îngrijorare că această tendință este asociată cu forme vagi și difuze de tortură, inclusiv teroarea psihologică și condițiile degradante din penitenciare;

108. atrage atenția asupra importanței raportului raportorului special al ONU din 5 august 2011 (A/66/268) privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, concentrându-se pe efectele detenției în celule de izolare, inclusiv utilizarea acestei metode în clinicile de psihiatrie; își exprimă profunda îngrijorare față de dovezile din diferite țări, care atestă că spitalele de psihiatrie sunt utilizate de fapt ca centre de detenție; invită VP/ÎR, Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului, SEAE și Comisia să acorde o atenție corespunzătoare acestei probleme;

109. își exprimă îngrijorarea cu privire la viitoarea funcționare a centrelor de reabilitare destinate victimelor torturii; invită SEAE și serviciile Comisiei să flexibilizeze linia de demarcație dintre politicile externe și cele interne, pentru a se asigura că liniile de competență administrativă nu pun în pericol sprijinul UE pentru centre de reabilitare, atât în afara cât și în interiorul Uniunii;

110. regretă faptul că încălcările drepturilor omului rămân în continuare o problemă gravă în zonele ocupate din Cipru; Mii de refugiați, care au fost forțați să își abandoneze casele și proprietățile, se confruntă până în prezent cu refuzul forțelor armate turce de a trăi în patria lor; constată, în plus, că familiilor și rudelor persoanelor dispărute le este refuzat în continuare dreptul de a primi un răspuns cu privire la soarta persoanelor dragi, întrucât Turcia nu facilitează accesul la zonele militare și la rapoartele de anchetă relevante din arhive ale Comisiei pentru persoane dispărute din Cipru;

Discriminarea

111. insistă asupra faptului că dialogul politic privind drepturile omului dintre UE și țările terțe trebuie să acopere o definiție mai înglobată și mai cuprinzătoare a nediscriminării, printre altele pe criterii de religie, credință, sex, origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, orientare sexuală și identitate de gen;

112. subliniază că, pentru ca politica externă a UE să fie credibilă și coerentă în domeniul drepturilor omului, al egalității și al combaterii discriminării, Consiliul ar trebui să adopte directiva privind egalitatea de tratament între persoane, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, și să extindă aplicarea Deciziei-cadru privind rasismul și xenofobia pentru a include alte grupuri-țintă, precum persoanele LGBT;

113. solicită statelor membre să se opună cu fermitate oricărei tentative de subminare a conceptelor universalității, indivizibilității și interdependenței drepturilor omului și de a încuraja activ UNHCR să acorde o atenție la fel de mare discriminării pe toate motivele, inclusiv gen, identitate de gen, rasă, vârstă, orientare sexuală, religie sau credință; regretă profund faptul că homosexualitatea rămâne incriminată în 78 de state, în cinci dintre acestea fiind supusă pedepsei cu moartea; invită aceste state să dezincrimineze fără întârziere homosexualitatea, să-i elibereze pe cei închiși pe baza orientării lor sexuale sau a identității de gen, și să nu pună în aplicare pedeapsa cu moartea; solicită SEAE să folosească integral setul de instrumente LGBT pentru a proteja drepturile persoanelor LGBT; invită Consiliul să depună eforturi pentru elaborarea unor orientări cu caracter obligatoriu în acest domeniu; invită SEAE și statele membre să acorde asistență apărătorilor drepturilor omului LGBTI, în țările în care aceștia sunt în pericol, și invită VP/ÎR și Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului să continue să afirme clar angajamentul Uniunii Europene vizând egalitatea și nediscriminarea bazată pe orientarea sexuală, identitatea de gen și de expresia genului la nivel mondial, inclusiv prin lansarea și susținerea de inițiative la nivel bilateral, internațional, precum și la nivelul ONU cu privire la aceste chestiuni; reiterează apelul său adresat Comisiei de a publica o foaie de parcurs pentru egalitatea din perspectiva orientării sexuale și a identității de gen;

Joi, 13 decembrie 2012

114. solicită statelor membre ale UE să acorde azil persoanelor care fug de persecuție din țările unde persoanele LGBTI sunt incriminate, având în vedere teama bine întemeiată față de persecuție a solicitanților și bazându-se pe autoidentificarea lor ca lesbiene, homosexuali, bisexuali, transsexuali sau intersexuali;

115. reafirmă că principiul nediscriminării, inclusiv pe criterii de sex și de orientare sexuală, este un element fundamental în cadrul parteneriatului ACP-UE;

116. subliniază ratificarea de către UE a Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap (UNCRPD) și adoptarea Strategiei europene 2010-2020 pentru persoanele cu handicap, în special domeniul de acțiune nr. 8; condamnă toate formele de discriminare pe motiv de handicap și solicită tuturor statelor să ratifice și să pună în aplicare UNCRPD; subliniază că este nevoie ca și UE să monitorizeze punerea în aplicare a UNCRPD pe propriul teritoriu; invită UE și statele membre ale UE să promoveze Convenția internațională a ONU din 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap în interiorul și în afara Uniunii Europene;

117. condamnă încălcările repetate ale drepturilor omului comise împotriva persoanelor care suferă de discriminare pe motivul apartenenței la o castă, inclusiv absența egalității și a accesului la justiție, segregarea continuă și obstacolele pe care le impune sistemul castelor în realizarea drepturilor fundamentale de bază; solicită Consiliului, SEAE și Comisiei să ia măsuri comune privind discriminarea pe criterii de castă, inclusiv prin intermediul comunicărilor, strategiilor-cadru sau strategiile de țară și dialogurile pe teme de drepturile omului, dacă este necesar, și să promoveze Principiile și orientările ONU privind eliminarea discriminării fondate pe criterii de ocupație și ascendență drept cadru orientativ pentru a elimina discriminarea pe criterii de castă, precum și să depună eforturi în vederea aprobării acestora de către Consiliul ONU pentru Drepturile Omului;

118. solicită ÎR/VP și Reprezentantului Special pentru drepturile omului să recunoască pe deplin discriminarea pe criterii de castă ca problemă dificilă transversală în materie de drepturi ale omului și sărăcie, cu implicații grave, în special pentru femei;

119. salută faptul că principiile directoare privind sărăcia extremă și drepturile omului emise de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU au la bază interdependența și indivizibilitatea tuturor drepturilor omului, precum și principiile participării și ale autonomizării persoanelor care trăiesc în sărăcie extremă; subliniază interdependența sărăciei extreme și a drepturilor omului: pe de o parte, persoanele care trăiesc în sărăcie extremă au fost adesea lipsite de drepturile lor umane, civile, politice, economice și sociale; pe de altă parte, în lupta împotriva sărăciei extreme, dacă se dorește înțelegerea și soluționarea problemelor, o abordare bazată pe drepturile omului este esențială; invită Consiliul să sprijine această abordare în cadrul Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite;

120. constată cu îngrijorare că mai ales populațiile indigene sunt în pericol de a fi discriminate, fiind deosebit de vulnerabile la schimbările și tulburările politice, economice, de mediu și legate de ocuparea forței de muncă; constată că majoritatea trăiesc sub pragul sărăciei și nu au acces sau au acces limitat la reprezentare, proces decizional sau sisteme de justiție; este deosebit de preocupat de fenomenul răspândit al acaparării de terenuri, mutările forțate și abuzurile drepturilor omului care rezultă dintr-un conflict armat;

121. solicită Comisiei și Consiliului să promoveze conceptul de „refugiat climatic” ca termen oficial și recunoscut juridic (acesta desemnând o persoană forțată să-și părăsească domiciliul pentru a căuta refugiu în străinătate ca urmare a consecințelor schimbărilor climatice), întrucât termenul nu este încă recunoscut nici în dreptul internațional, nici în alte acorduri internaționale cu valoare juridică obligatorie;

122. subliniază importanța dreptului la cetățenie ca fiind unul dintre drepturile cele mai fundamentale, întrucât în numeroase țări numai cetățenilor cu drepturi depline li se oferă posibilitatea de a beneficia și de a-și exercita întru totul drepturile fundamentale ale omului, inclusiv siguranța publică, bunăstarea și educația;

123. subliniază faptul că nevoile minoritățile naționale tradiționale sunt specifice și diferite de cele ale altor grupuri minoritare, și că este nevoie să se asigure un tratament egal pentru aceste minorități în ceea ce privește educația, serviciile medicale, serviciile sociale și alte servicii publice, mai ales pentru a promova, în toate domeniile vieții economice, sociale, politice și culturale, o egalitate deplină și efectivă între persoanele care aparțin unei minorități naționale și cele care aparțin majorității;

Joi, 13 decembrie 2012

Femeile și copii în situații de conflict armat

124. apreciază atenția deosebită suscitată de implementarea rezoluțiilor referitoare la femei, pace și securitate, în cadrul politicilor UE, așa cum rezultă din Raportul privind indicatorii UE pentru o abordare cuprinzătoare a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU adoptate de Consiliul European la 13 mai 2011; salută acțiunea politică ale UE în vederea prelungirii mandatului Reprezentantului Special al Secretarului General al ONU privind copiii și conflictele armate, la Adunarea Generală a ONU; împărtășește opinia exprimată în Concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011 privind politica de securitate și apărare, și anume că, în toate fazele ale misiunilor PSAC, trebuie acordată o atenție continuă și sistematică aspectelor legate de drepturile omului, de gen și copiilor afectați de conflictele armate;

125. consideră că, pentru a asigura participarea efectivă a femeilor, ele fiind subreprezentate în organizațiile politice, precum și în organizațiile societății civile, este important să se prevadă module de pregătire și de sprijin pentru angajații din instituțiile europene care se ocupă de aspectele de gen și pentru femeile care lucrează pe teren, pentru a le permite acestora să contribuie efective la aceste procese de pace și de rezolvare a conflictelor;

126. recunoaște că progresele concrete în îmbunătățirea situației femeilor și copiilor în situații de conflict armat de multe ori depind de realizarea unor structuri clare și unificate de responsabilizare în cadrul serviciilor militare și de securitate, sub control civil; îndeamnă, prin urmare, instituțiile UE relevante să urmărească și să implementeze mai multe metode eficiente de reformare a sectorului de securitate în țările de conflict și post-conflict, acordând o atenție deosebită drepturilor femeilor și ale copiilor, incluziunii și responsabilizării în acel context; invită SEAE și Comisia să ia în considerare acest aspect atunci când planifică și implementează instrumentele de asistență externă care se ocupă de reformarea sectorului de securitate, inclusiv importanța responsabilizării femeilor în reconstrucția post-conflict;

127. solicită ca dezarmarea, reabilitarea și reintegrarea copiilor-soldați să fie elemente centrale ale politicilor UE care au ca scop consolidarea drepturilor omului, protecția copiilor și înlocuirea violenței cu mecanisme politice de soluționare a conflictelor;

128. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la regiunea Marilor Lacuri din Africa, unde violul este o armă de război pentru eradicarea unor grupuri întregi de populație;

Drepturile femeilor

129. îndeamnă UE să consolideze acțiunea sa de stopare a practicilor de mutilare genitală a femeilor, căsătoriile precoce și forțate, crimele de onoare, avorturile forțate și avorturile selective în funcție de sexul fătului; insistă asupra faptului că aceste politici ar trebui să constituie elemente esențiale în abordarea UE a cooperării pentru dezvoltare; subliniază importanța accesului la mijloace medicale adecvate și a informațiilor și educației cu privire la sănătatea și drepturile sexuale și reproductive și la binele femeilor și fetelor din toate țările;

130. constată că în continuare nu se acordă suficientă atenție încălcării drepturilor sexuale și reproductive care subminează eforturile de îndeplinire a angajamentelor Programului de acțiune de la Cairo, adoptat la Conferința internațională din 1994 a Organizației Națiunilor Unite referitoare la Populație și dezvoltare (CIPD), și nu se acordă suficientă atenție nici contracarării discriminării, inclusiv a discriminării și inegalității de gen, în cadrul strategiilor privind populația și dezvoltarea; subliniază că progresul privind sănătatea reproductivă a fost limitat în anumite contexte de încălcări precum căsătoriile copiilor, căsătoriile premature și forțate și lipsa punerii în aplicare a unei vârste minime legale de căsătorie, practici coercitive precum sterilizarea forțată sau MGF, precum și refuzul autonomiei femeilor și fetelor de a lua decizii cu privire la sănătatea lor sexuală și reproductivă fără discriminare, coerciție și violență; solicită ca Programul de acțiune de la Cairo să fie implementat în aspectele legate de politica privind drepturile omului și dezvoltare, pentru a promova egalitatea de gen și drepturile femeilor și ale copiilor, inclusiv sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile în acest domeniu;

Joi, 13 decembrie 2012

131. îndeamnă UE și statele sale membre să ia măsurile necesare pentru ca procesul de revizuire operațională ICPD+20 să conducă la o revizuire cuprinzătoare a tuturor aspectelor legate de exercitarea deplină a drepturilor sexuale și reproductive și să reafirme o abordare fermă și progresivă a drepturilor sexuale și reproductive pentru toți, care să fie conformă standardelor internaționale în domeniul drepturilor omului și să crească responsabilitatea guvernelor pentru realizarea obiectivelor convenite; invită, în special, UE și statele sale membre să se asigure că procesul de revizuire se desfășoară în mod participativ și că oferă diferitelor părți interesate, inclusiv societatea civilă, femeile, adolescenții și tinerii, posibilitatea de a participa în mod semnificativ la acesta; reamintește că cadrul pentru o astfel de revizuire trebuie să se bazeze pe drepturile omului și să pună un accent deosebit pe drepturile sexuale și reproductive;

132. reamintește Rezoluția 11/8 a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului intitulată „Mortalitatea și morbiditatea materne evitabile și drepturile omului”, în care se afirmă că evitarea mortalității și morbidității materne necesită promovarea și protejarea eficace a drepturilor omului ale femeilor și fetelor, mai ales a dreptului lor la viață, educație, informare și sănătate; subliniază că UE trebuie, așadar, să joace un rol important, contribuind la reducerea complicațiilor evitabile care apar înaintea și în timpul sarcinii și al nașterii, precum și ulterior;

133. solicită UE să colaboreze îndeaproape cu ONU Femei, la nivel bilateral, dar și la nivel internațional, regional și național, pentru a asigura respectarea drepturilor femeilor; subliniază îndeosebi necesitatea nu numai de a promova educația pentru sănătate și programele corespunzătoare pentru sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, care sunt o parte importantă a politicii UE în materie de dezvoltare și drepturile omului față de țările terțe, dar și să asigure faptul că femeile au acces echitabil la sistemele publice de sănătate și servicii adecvate de ginecologie și obstetrică, astfel cum sunt definite de Organizația Mondială a Sănătății;

134. îndeamnă Comisia și SEAE să acorde o atenție deosebită mutilării genitale a femeilor, ca parte a unei strategii globale de combatere a violenței împotriva femeilor, inclusiv elaborării unui plan de acțiuni al UE privind această problemă, respectând principiul diligențelor necesare; încurajează SEAE și statele membre să continue să abordeze problema mutilării genitale a femeilor în dialogurile lor politice și în cele privind politicile publice, cu țările partenere în cazul în care mai există această practică, și să includă în aceste dialoguri ale apărătorilor drepturilor omului care se ocupă deja de stoparea acesteia lucru, împreună cu fetele și femeile afectate în mod direct de această practică, liderii comunității, liderii religioși, profesori, lucrători în domeniul sănătății, precum și oficiali guvernamentali, atât la nivel local, cât și național; subliniază necesitatea ca SEAE să elaboreze un set de instrumente specifice privind mutilarea genitală a femeilor, ca parte a acțiunilor sale de implementare a cadrului strategic al UE privind drepturile omului și democrația;

135. subliniază că progresele în materie de sănătate reproductivă au fost limitate în anumite contexte de încălcări precum căsătoriile copiilor, căsătoriile premature și forțate și lipsa punerii în aplicare a unei vârste minime legale de căsătorie, precum și de practici coercitive precum sterilizarea forțată sau MGF;

136. salută angajamentul mai multor state membre de combatere a violenței împotriva femeilor, a violenței domestice și a MGF, în special în privința aspectelor transfrontaliere; reafirmă necesitatea unei coerențe privind politicile interne și externe ale UE cu privire la aceste aspecte și îndeamnă Comisia să acorde prioritate eliminării violenței împotriva femeilor și fetelor, precum și asasinării femeilor, prin alocarea de resurse financiare adecvate, pentru a sprijini programele specifice și inovatoare, atât în cadrul UE, cât și în țările terțe; încurajează UE și statele sale membre să semneze și să ratifice Convenția Consiliului Europei pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;

137. salută adoptarea Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia ⁽¹⁾, precum și elaborarea de către Comisie a unei noi strategii UE pentru perioada 2012-2016 în vederea eradicării traficului de persoane; reamintește că traficul de persoane este un fenomen transnațional complex care își are originile în vulnerabilitatea datorată sărăciei, lipsei de cultură democratică, inegalității de gen și violenței asupra femeilor; subliniază faptul că este necesar să se insiste mai mult pe dimensiunea de gen în cadrul dialogului cu țările terțe în acest domeniu și invită toate statele membre care încă nu au ratificat Protocolul ONU privind traficul de persoane, denumit „Protocolul de la Palermo”, și Convenția Consiliului Europei privind combaterea traficului de persoane să facă acest lucru cât mai curând posibil;

⁽¹⁾ JO L 101, 15.4.2011, p. 1.

Joi, 13 decembrie 2012

138. insistă asupra rolului crucial pe care îl joacă femeile în viața politică a țărilor vecine din partea de sud; salută rezultatele alegerilor care au determinat o creștere considerabilă a numărului de femei în mediile politice;

139. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să promoveze în special ratificarea și implementarea de către statele membre ale Uniunii Africane a Protocolului privind drepturile femeii în Africa al Uniunii Africane;

Drepturile copilului

140. reamintește angajamentul specific din Tratatul de la Lisabona privind atenția acordată drepturilor copiilor în politicile externe ale UE; subliniază faptul că adoptarea aproape universală a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului oferă un fundament juridic internațional deosebit de solid pentru a continua politicile progresiste din acest domeniu; recomandă ca drepturile copilului să fie luate în considerare în toate politicile și acțiunile UE; solicită, de aceea, țărilor care nu au ratificat încă Convenția să facă acest lucru și să o aplice cât mai curând, împreună cu protocoalele sale opționale;

141. atrage atenția asupra problemei grave existente în mai multe țări din Africa Subsahariană a copiilor acuzați de vrăjitorie, care are consecințe grave care variază de la excluderea socială la infanticid și la uciderea rituală a copiilor ca o formă de sacrificiu; constată că statul are responsabilitatea de a proteja copiii împotriva tuturor formelor de violență și abuz și, prin urmare, îndeamnă, ÎR/VP, Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului, Comisia și SEAE să acorde o atenție deosebită protecției copiilor împotriva tuturor formelor de violență și situației acestor copii în cadrul dialogurilor pe tema drepturilor omului cu guvernele țărilor în cauză, precum și în programarea instrumentelor financiare externe;

142. invită SEAE și Comisia să garanteze, în cadrul politicilor externe ale Uniunii, drepturile copiilor în timpul procedurilor penale, prin răspunzând nevoii lor de protecție specială, în semn de recunoaștere a vulnerabilității acestora la victimizarea secundară și repetată, și să acorde o atenție majoră interesului superior al copilului, astfel cum se prevede în Directiva 2012/29/UE referitoare la standardele minime privind drepturile victimelor;

143. salută Comunicarea Comisiei intitulată „O agendă a UE pentru drepturile copilului”, care integrează într-un singur document de politici obiectivele politice, atât interne și cât externe; reamintește angajamentul VP/ÎR în Comunicarea Comisiei intitulată „Drepturile omului și democrația în centrul acțiunilor externe ale Uniunii Europene” de a se concentra asupra drepturilor copiilor drept una dintre cele trei priorități ale campaniei; subliniază, totuși, că aceste angajamente trebuie transpuse în acțiuni prevăzute în buget și că trebuie monitorizată implementarea efectivă a acestei legislații;

144. solicită includerea consecventă a drepturilor copilului în strategiile pe țară privind drepturile omului ale UE, în conformitate cu angajamentul din Tratatul de la Lisabona; sprijină planurile vizând realizarea de progrese suplimentare în elaborarea de abordări care să aibă la bază drepturile omului, în cadrul cooperării pentru dezvoltare, după cum se prevede în planul de acțiune referitor la strategia UE în materie de drepturile omului; subliniază caracterul urgent al acestui imperativ în cazul drepturilor copilului, pentru a putea asigura un progres sustenabil pe termen mai lung; reafirmă faptul că, în anumite țări, fetele se află într-o situație deosebit de vulnerabilă;

145. sprijină necesitatea combaterii tuturor formelor de muncă forțată depusă de copii, a exploatării și a traficului de copii; solicită o mai bună punere în aplicare a normelor naționale și internaționale care promovează conștientizarea cu privire la abuzul copiilor pe piața forței de muncă; subliniază faptul că copiii și adolescenții ar trebui să participe numai la activități care nu le afectează sănătatea și dezvoltarea personală sau care nu interferează cu școlarizarea lor;

Libertatea de gândire, de conștiință, de religie și de credință

146. subliniază că libertatea de gândire, de conștiință, de religie și de convingeri este un drept uman fundamental⁽¹⁾, care cuprinde dreptul de a crede sau nu și libertatea de a afirma convingeri teiste, neteiste sau ateiste în privat sau în public, singur sau în cadrul unei comunități; subliniază că beneficierea de acest drept este esențială pentru dezvoltarea unor societăți pluraliste și democratice; invită UE să apere sistematic dreptul la libertatea de religie sau convingeri pentru toți, în conformitate cu convențiile ONU privind drepturile omului, în dialogurile politice cu țările terțe;

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la situația creștinilor în contextul libertății religioase (JO C 136 E, 11.5.2012, p. 53).

Joi, 13 decembrie 2012

147. condamnă orice intoleranță, discriminare sau violență pe motive de religie sau convingeri, indiferent de locul și de persoana care se confruntă cu acestea, și indiferent dacă personale vizate sunt credincioase, apostatați sau atei; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la creșterea numărului acestui tip de acte în diferite țări, comise împotriva reprezentanților minorităților religioase și a acelor voci modeste din tradițiile religioase majoritare care promovează societățile pluraliste și diverse, bazate pe respectul reciproc între persoane; își exprimă îngrijorarea cu privire la impunitatea acestor încălcări, la lipsa de imparțialitate a poliției și a sistemelor judiciare în tratarea acestor chestiuni și la absența unor sisteme de compensare adecvate a victimelor în numeroase țări din lume; constată că, în mod paradoxal, evenimentele din primăvara arabă, care ne-am fi așteptat să aducă o transformare prodemocratică, au adus în multe cazuri mai degrabă o deteriorare a libertăților și a drepturilor minorităților religioase, și condamnă ferm, prin urmare, toate actele de violență împotriva comunităților creștine, evreiești, musulmane și a altor comunități religioase; recunoaște necesitatea crescândă, în anumite țări, a unei transformări în conflictului și a unor eforturi de reconciliere, inclusiv a unor dialoguri interreligioase la diferite niveluri; solicită insistent UE și VP/ÎR, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, Comisiei și SEAE să abordeze, în dialogurile UE cu țări terțe referitoare la drepturile omului, conținutul discriminatoriu și inflamatoriu din mass-media, de exemplu, precum și obstacolele din calea profesării libere a credinței; consideră că în țările terțe unde minoritățile religioase se confruntă cu încălcări ale drepturilor lor, astfel de probleme nu pot fi soluționate prin izolarea acestor minorități de societate pentru a le proteja, creând astfel „societăți paralele”;

148. este deosebit de preocupat de situația din China, unde sunt sistematic persecutate persoanele care își practică religia în afara cadrului aprobat în mod oficial, inclusiv creștinii, musulmanii, budiștii și adepții Falun Gong; în plus, invită guvernul chinez să pună capăt propriei sale campanii de rele tratamente și hărțuire îndreptate împotriva adepților Falun Gong care se confruntă cu sentințe lungi de închisoare și „reeducare prin muncă” pentru exercitarea dreptului lor la libertatea de religie și de credință, care au ca scop să îi constrângă să renunțe la convingerile lor spirituale, în pofida ratificării de către China a Convenției ONU împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante; îndeamnă China să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), așa cum a promis; îndeamnă autoritățile chineze să suspende și, ulterior, să modifice, prin intermediul unor veritabile procese consultative cu tibetani, politicile care au cel mai mare impact negativ asupra budismului tibetan, a culturii și tradițiilor tibetane; este deosebit de preocupat de situația libertății de religie în Cuba, îndeosebi persecutarea crescândă a liderilor și a credincioșilor bisericilor catolice și protestante;

149. subliniază că legislația internațională în domeniul drepturilor omului recunoaște libertatea de gândire, de conștiință, de religie, de convingeri și de afiliere politică, astfel încât statutul oficial sau nu al acesteia nu ar trebui să fie o condiție a practicării unei religii sau a exercitării dreptului de afiliere politică; subliniază cu îngrijorare că, în China, toate persoanele care doresc să practice o religie, inclusiv cele cinci religii oficiale – budistă, taoistă, musulmană, romano-catolică și protestantă – trebuie să se înregistreze la autorități și trebuie să funcționeze sub supervizarea unor consilii de administrație controlate de guvern, acest lucru interferând cu autonomia lor religioasă și restricționându-le activitatea; constată, de asemenea, cu îngrijorare, faptul că grupurile religioase neînregistrate, inclusiv bisericile interne („house churches”) și adepții Falun Gong, se confruntă cu diferite forme de tratamente inadecvate care le restricționează activitățile și întrunirile, printre care confiscarea proprietăților și chiar detenția sau pedepse cu închisoarea;

150. salută faptul că libertatea de religie și de credință este inclusă în temele din programele de formare oferite personalului UE; își reiterează cu fermitate apelul pentru crearea unui set de instrumente de promovare a dreptului la libertatea de religie sau convingeri, ca parte a politicii externe a UE; salută, în acest context, angajamentul UE de a dezvolta orientări privind libertatea de religie sau de convingeri, conform punctului 23 din Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația; ia act de faptul că aceste orientări ar trebui să fie în concordanță cu strategiile de țară ale UE privind drepturile omului și să includă o listă de verificare privind libertățile necesare pentru exercitarea dreptului la libertatea de religie sau de convingeri, pentru a evalua situația dintr-o anumită țară, precum și o metodologie pentru a ajuta la identificarea încălcărilor libertății de religie sau de convingeri; subliniază necesitatea ca Parlamentul European și organizațiile societății civile să fie implicate în pregătirea acestor orientări; încurajează UE să asigure coerența dintre noile orientări și prioritățile incluse în strategiile de țară ale UE în domeniul drepturilor omului; subliniază importanța integrării libertății de religie sau de convingeri în politicile UE pentru dezvoltare și alte politici externe;

151. îndeamnă UE să răspundă proactiv la utilizarea sporită a legislației în materie de apostazie, blasfemie și anti-conversie și la rolul pe care aceasta îl joacă în creșterea intoleranței religioase și a discriminării; subliniază faptul că dreptul internațional include dreptul de a avea, de a adopta și de a schimba o religie sau convingere; invită VP/ÎR și instituțiile UE să

Joi, 13 decembrie 2012

ia măsuri împotriva practicilor inacceptabile, exercitând presiuni asupra țărilor terțe respective, cu un accent special asupra partenerilor UE care efectuează încă astfel de practici, pentru a se asigura că acestea sunt eliminate; încurajează UE să critice public utilizarea de către guverne a unor astfel de legi și să susțină dreptul persoanelor de a-și schimba religia, în special în acele țări în care apostazia se pedepsește cu moartea;

152. subliniază importanța protejării libertății de gândire, religie și convingeri, inclusiv a ateismului și a altor forme de non-credință, în temeiul convențiilor internaționale privind drepturile omului, și insistă asupra faptului că o astfel de libertate nu ar trebui subminată de aplicarea legislației în materie de blasfemie utilizată pentru oprimarea și persecutarea celor cu o religie sau convingeri diferite; subliniază faptul că, deși legislația în materie de blasfemie este promovată adesea cu pretextul de a reduce tensiunile sociale, în realitate aceasta nu face decât să contribuie la creșterea tensiunilor și a intoleranței, îndeosebi față de minoritățile religioase; reamintește, în această privință, că într-o serie de state interzicerea, confiscarea și distrugerea atât a locurilor de cult, cât și a publicațiilor religioase și interdicțiile privind pregătirea clerului constituie practici curente; îndeamnă instituțiile UE să reacționeze la aceste violențe în contactele lor cu guvernele relevante; solicită o poziție fermă împotriva instrumentalizării legislației în materie de blasfemie cu scopul de a persecuta membrii minorităților religioase;

153. subliniază importanța integrării libertății de religie sau de convingeri în politicile UE pentru dezvoltare, prevenirea conflictelor și combaterea terorismului; salută eforturile incluzive ale dialogului intercultural și interconfesional și cooperarea la diferite niveluri, care implică liderii comunităților, femeii, tinerii și reprezentanții ai minorităților etnice, în promovarea coeziunii sociale și a societăților pașnice; salută angajamentul UE de a prezenta și promova dreptul la libertatea de religie sau de convingeri în cadrul forumurilor internaționale și regionale, inclusiv ONU, OSCE și Consiliul Europei și alte mecanisme regionale, și solicită un dialog constructiv cu Organizația Țărilor Islamice cu privire la îndepărtarea de la terminologia referitoare la combaterea defăimării religiilor; încurajează UE să prezinte în continuare rezoluția sa anuală referitoare la libertatea de religie sau de convingeri în cadrul Adunării Generale a ONU;

154. salută declarația comună a ÎR/VP, a Secretarului General al OIC, a Secretarului General al Ligii Arabe și a Comisarului Uniunii Africane pentru pace și securitate din 20 septembrie 2012, care a reafirmat respectul pentru toate religiile și importanța fundamentală a libertății de religie și a toleranței, recunoscând totodată pe deplin importanța libertății de exprimare; condamnă orice promovare a urii religioase și a violenței și regretă profund pierderea de vieți omenești ca urmare a atacurilor recente asupra misiunilor diplomatice; transmite condoleanțe familiilor victimelor;

155. constată că libertatea de religie sau convingeri este interconectată cu chestiuni legate de recunoaștere, egalitatea de cetățenie și egalitatea de exercitare a drepturilor într-o anumită societate; încurajează UE să depună eforturi pentru egalitate și cetățenie egală ca o prioritate pentru reprezentanții grupurilor marginalizate și discriminate în societate; subliniază, de asemenea, importanța de a susține inițiativele și a face posibilă finanțarea pentru societatea civilă și apărătorii drepturilor omului în eforturile lor de combatere a discriminării, a intoleranței și a violenței pe motive de religie sau convingeri;

156. îndeamnă SEAE să dezvolte o capacitate permanentă în cadrul structurii sale pentru a monitoriza și a analiza rolul religiei sau al convingerilor în societățile contemporane și relațiile internaționale, și să integreze chestiunea libertății de religie sau de convingeri în cadrul direcțiilor și al unităților geografice și tematice; încurajează SEAE să prezinte anual rapoarte Parlamentului cu privire la evoluția libertății religioase sau a credinței în lume;

157. subliniază importanța de a susține inițiativele și a face posibilă finanțarea pentru societatea civilă și apărătorii drepturilor omului în eforturile lor de combatere a discriminării, a intoleranței și a violenței pe motive de religie sau convingeri; consideră că sistemele de ajutor IEDDO pentru fiecare țară ar trebui să acorde prioritate finanțării pentru

Joi, 13 decembrie 2012

protecția și promovarea libertății de religie sau de convingeri în țările în care strategia UE pe țară a identificat acest drept ca fiind o problemă prioritară;

o
o o

158. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, Serviciului European pentru Acțiune Externă, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate, Organizației Națiunilor Unite, Consiliului Europei, precum și guvernelor țărilor și teritoriilor menționate în această rezoluție.

P7_TA(2012)0504

Revizuirea strategiei UE privind drepturile omului

Rezoluția Parlamentului European din 13 decembrie 2012 referitoare la revizuirea strategiei UE privind drepturile omului (2012/2062 (INI))

(2015/C 434/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3, 6, 8, 21, 33 și 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Comunicarea comună din 12 decembrie 2011 a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Vicepreședinte al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Drepturile omului și democrația în centrul acțiunilor externe ale Uniunii Europene – către o abordare mai eficientă” (COM(2011) 0886),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 mai 2001 către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Rolul Uniunii Europene în promovarea drepturilor omului și a procesului de democratizare în țările terțe” (COM(2001)0252),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 aprilie 2010 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei – Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm” (COM(2010)0171),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 25 octombrie 2011 intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681),
- având în vedere Cadrul strategic al UE privind drepturile omului și democrația și Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, adoptat la cea de a 3179-a reuniune a Consiliului pentru Afaceri Externe din 25 iunie 2012,
- având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 aprilie 2012 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în domeniu, inclusiv implicațiile pentru politica strategică a UE în domeniul drepturilor omului ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0126.